SLEZSKÁ UNIVERZITA V OPAVĚ

Filozoficko-přírodovědecká fakulta v Opavě

TEORETICKÁ BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Synchrodogs, Monografie

Maciej Zych

Opava 2018

SLEZSKÁ UNIVERZITA V OPAVĚ

Filozoficko-přírodovědecká fakulta v Opavě

Institut tvůrčí fotografie

Maciej Zych

Synchrodogs, Monografie

Synchrodogs, Monogeraphy

TEORETICKÁ BAKALÁŘSKÁ PRÁCE

Odbor: Tvůrčí fotografie

Vedoucí práce: Mgr. Bc. Rafał Milach, Ph.D.

Oponent: odb. as. MgA. Dita Pepe

Opava 2018

Abstrakt

Tato práce se zabývá vývojem dosavadního díla ukrajinského fotografického dua Synchrodogs. Analyzuji nejdůležitější projekty v oblasti autorské i komerční fotografie. Snažím se rozdělit do co nejmenších částí jejich charakteristický vizuální jazyk. Umisťuji Synchrodogs do kontextu současné ukrajinské fotografie. Ukazuji vývoj jejich práce po formální i obsahové stránce a zdůrazňuji rozpor mezi čistě estetickou hodnotou jejich umění a zapojením obou umělců do sociálních médií během krize na Ukrajině v letech 2013 a 2014. Konfrontuji také jejich autorské projekty s filosofickými proudy, které se věnují stavu současného člověka.

klíčová slova

Ukrajina, akt, krajina, abstraktní, formální, módní fotografie, výtvarná fotografie, komerční fotografie, formalismus, posthumanismus

Abstract

This thesis is the analysis of the up to date work by the Ukrainian photographic duet Synchrodogs. I analyse the most important projects in the field of both author and commercial photography. I try to break down into as small parts as possible the characteristic visual language. I place Synchrodogs in the context of contemporary Ukrainian photography. I show the evolution of their work both in the formal and content layer, and I stress the discrepancy between the purely aesthetic value of their art and the involvement of both artists in social media during the crisis in Ukraine in 2013 and 2014. I also collide their original projects with philosophical currents concerning the condition of modern man.

keywords

Synchrodogs, Roman Noven, Tania Shcheglova, Ukraine, nude, landscape, abstract, formal, fashion photography, fine art photography, commercial photography, formalism, posthumanism

SLEZSKÁ UNIVERZITA V OPAVĚ
Filozoficko-přírodovědecká fakulta v Opavě
Akademický rok: **2017/2018**

ZADÁNÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

(PROJEKTU, UMĚLECKÉHO DÍLA, UMĚLECKÉHO VÝKONU)

Jméno a příjmení:	**Mgr. Maciej ZYCH**
Osobní číslo:	**F130760**
Studijní program:	**B8204 Filmové, televizní a fotografické umění a nová média**
Studijní obor:	**Tvůrčí fotografie**
Název tématu:	**Synchrodogs, Monografie**
Téma anglicky:	**Synchrodogs, Monography**
Zadávající ústav:	**Institut tvůrčí fotografie**

Zásady pro vypracování:

Synchrodogs je ukrajinské fotografické duo, které tvoří Tania Shcheglova a Roman Noven. Cílem práce je analyzovat formu a předmět práce těchto současných fotografů zabývajících se uměleckou a komerční fotografií. Porovnám je s ostatními ukrajinskými umělci a uvedu důvody jejich úspěchu na trhu s módní fotografií.

Forma zpracování bakalářské práce:	**tištěná**
Seznam odborné literatury:	**viz příloha**

Vedoucí bakalářské práce:	**Mgr. Bc. Rafal MILACH, Ph.D.** Institut tvůrčí fotografie
Datum zadání bakalářské práce:	**17. dubna 2018**
Termín odevzdání bakalářské práce:	**20. dubna 2018**

prof. PhDr. Vladimír BIRGUS
vedoucí ústavu

V Opavě 17. dubna 2018

Příloha zadání bakalářské práce

Seznam odborné literatury:

"Ciao i tożsamość w ukraińskiej kulturze, literaturze i języku " 2016 ISBN 9788394157470
"Ciao jako metafora polityczna w ukraińskiej sztuce współczesnej" Marta Zambrzycka
Internetové zdroje:
Rozhovory: http://electrifymag.com/trendsetters/photography/in-the-raw-with-surrealist-photographer-duo-synchrodogs/
http://www.hungertv.com/feature/interview-synchrodogs/ - REVERIE SLEEP
http://www.dazeddigital.com/photography/article/17988/1/dreamweaver - REVERIE SLEEP
http://thewildmagazine.com/blog/natural-high-a-visual-interview-with-synchrodogs/
https://www.interview.de/interviews/synchrodogs-interview/
https://phroommagazine.com/synchrodogs/
http://fotoroom.co/synchrodogs/
http://alfredkerbs.com/synchrodogs/
http://www.defuzemag.co.uk/synchrodogs/
http://lightra.com/synchrodogs-interview/
http://www.buro247.sg/fashion/insiders/synchrodogs-photographer-interview-roman-tania.html
http://museemagazine.com/culture/art-2/features/emerging-artist-interviews-synchrodogs
http://artfront.net/interview-with-synchrodogs/
http://magazine.thebosco.com/synchrodogs/
http://www.dazeddigital.com/photography/article/17988/1/dreamweaver - Analýzy: https://sofiecrabbe.blogspot.com/search?q=synchrodogs - sure ropily cycle die weir po jakiemu
https://www.aint-bad.com/article/2015/10/19/synchrodogs/
https://nakidmagazine.com/tag/tania-shcheglova/
http://www.hungertv.com/feature/synchrodogs/
http://www.hungertv.com/feature/interview-synchrodogs/ - WYWIAD
http://www.dazeddigital.com/photography/article/17988/1/dreamweaver - WYWIAD
http://www.bjp-online.com/2015/09/the-surreal-dreamscape-of-ukrainian-photographic-duo-synchrodogs/
https://sofiecrabbe.blogspot.com/2017/05/synchrodogs.html?view=flipcard
https://sofiecrabbe.blogspot.com/search?q=synchrodogs
http://www.gupmagazine.com/portfolios/synchrodogs/animalism-naturalism
http://chasseurmagazine.com/synchrodogs-animalism-naturalism/
https://curiator.com/art/synchro-dogs-tania-shcheglova-roman-noven/animalism-naturalism
https://www.ignant.com/2016/09/16/animals-naturalism-by-synchrodogs/
http://www.artribune.com/report/2014/06/synchrodogs-un-duo-fotografico-a-venezia/attachment/synchrodogs-animalism-naturalism-5/
http://www.artribune.com/report/2014/06/synchrodogs-un-duo-fotografico-a-venezia/
http://sezonmag.com/synchrodogs/

PODĚKOVÁNÍ

Rád bych poděkoval vedoucímu této práce Mgr. BcA. Ph.D. Rafałovi Milachovi oraz Aleksandře Śmigielské. Zvláštní poděkování patří Tatianie Hajduk za historii umění konzultace.

Prohlašuji, že jsem práci vypracoval samostatně za použití a pramenů uvedených v seznamu použite literatury. Souhlasím se zveřejněním práce formou zařazení do Univerzitní knihovny Slezské univerzity v Opavě a knihovny Uměleckoprůmyslového muzea v Praze a na internetové stránky Institutu Tvůrčí Fotografie.

Normostran vlastního textu: 41
Počet znaků: 73 152

Maciej Zych, Warsaw, 29. června 2018

Obsah

ŽIVOTOPIS **9**

TVORBA **10**

HLAVNÍ MOTIVY A ZPRACOVÁVANÁ TÉMATA 10
NÁČRT UKRAJINSKÉ FOTOGRAFICKÉ SCÉNY 12
VYBRANÁ AUTORSKÁ DÍLA 16
Diary – průřezový cyklus z roku 2011 ..... *16*
Hidden Luster – 2011 ..... *19*
Misha Koptev – 2011 ..... *21*
Synchrodogs – 2011 ..... *24*
Ukrajina 2011, 2012 ..... *25*
Animalismus, Naturalismus – 2013 ..... *30*
Supernatural a „Poutník nad mořem mlhy“ *36*
Supernatural v podání Synchrodogs a posthumanismus *37*
KOMERČNÍ PRÁCE 41
Začátek komerční činnosti – Urban Outfitters (květen 2011) *41*
Harper's Bazaar – září 2011 ..... *44*
Femen pro Dazed & Confused, září 2012 ..... *46*
Leonardo DiCaprio pro ukrajinský Esquire – leden 2013 ..... *48*
New York Magazine – březen 2013 ..... *50*
Sheriff & Cherry – květen 2013 ..... *51*
KENZO - listopad 2013 ..... *52*
Bimba Y Lola – jaro-léto 2014 ..... *54*
Bimba Y Lola podzim-zima 2014/2015 ..... *55*
Bimba Y Lola jaro 2015 a léto 2016 ..... *57*
Lady Gaga únor 2017 ..... *59*
ANALÝZA TRHU A MÉDIÍ, PRO KTERÉ PRACUJÍ 61
POSTOJ VŮČI POLITICKÉ SITUACI NA UKRAJINĚ A POSTAVENÍ SYNCHRODOGS V KONTEXTU SE SOUČASNÝM UKRAJINSKÝM UMĚNÍM. 63

ZÁVĚR **65**

SYNCHRODOGS NA INTERNETU 67
PUBLIKACE, VÝSTAVY, OCENĚNÍ 69

SOUPIS POUŽITÉ LITERATURY **72**

Životopis

Synchrodogs je fotografickým duem, jehož členy jsou Tania Shcheglova a Roman Protsyuk, který od začátku své aktivní fotografické kariéry vystupuje pod uměleckým pseudonymem Roman Noven. Oba se narodili v osmdesátých letech na Ukrajině. Tania Shcheglova se narodila 30. července 1989 v Ivano-Frankivsku a Roman Noven se narodil 15. září 1984 v Lucku, obě města leží na západně Ukrajiny, oba absolvovali lycea ve svých rodných městech a vystudovali i místní střední školy. Vzhledem ke své současné úspěšné kariéře je zajímavé, že nemají žádné oficiální umělecké vzdělání. Tania Shcheglova v roce 2011 ukončila bakalářské studium na katedře vedení dokumentace a informační činnosti na Ivano-Frankivské národní technické univerzitě nafty a plynu. Roman Noven v roce 2006 obhájil svoji magisterskou diplomovou práci na katedře automatizace a robotiky (automatizace technologických procesů) na Lucké národní technické univerzitě.

Jako amatérští fotografové publikovali svá první díla na internetu a spolu se poznali právě na jednom globálním fotoamatérském fóru[1]. Jestli se dříve poznali osobně nebo při fotografické práci a jejich svazek je výsledkem spolupráce, nebo tomu bylo naopak, to není známo, nicméně faktem zůstává, že přestože je dělila vzdálenost skoro tří set kilometrů, rozhodli se spolupracovat. Dnes společně žijí v Ivano-Frankivsku, ve velkém bytě na posledním patře domu s výhledem na hory[2].

Své autorské i komerční projekty podpisují spolu. Hodně cestují ať už z důvodu zakázek pro různé módní značky z celého světa nebo na rezidentní umělecké či soukromé pobyty.

1 S největší pravděpodobností šlo o americký portál Flickr.com, kde oba mají svá konta od roku 2008.

2 Na základě rozhovoru pro portál: https://phroommagazine.com/synchrodogs/ opublikovaném 13. října 2017.

Tvorba

Hlavní motivy a zpracovávaná témata

Průvodním motivem většiny fotografií dua Synchrodogs je člověk s krajinou v pozadí. Fotografie nejčastěji představují stylizovaný ženský akt obklopený mozaikovou strukturou v pozadí. Pokud je na pozadí krajina, je vetšinou skutečná, ale pokud se fotografování odehrává uvnitř, tak může být i inscenovaná. Styl dua se charakterizuje vytvořením unikátního souboru motivů a záběrů, ale i důsledností při jejich používání, často dovedené až na hranici citace z vlastní tvorby. Všechna díla jsou inscenovaná, včetně cyklu „Misha Koptev". Svým obsahem jsou dokumentární a jejich forma je nejblíže momentkové fotografii. Čím pozdější projekt, tím více fotografie udivují a okouzlují spektakulárností jak krajiny, tak i představeného modelu. Autorské cykly obvykle nejsou doplněny žádným textem, takže klíč k pochopení autorského záměru najdeme snad jen v rozhovorech, které autoři poskytli:
„Naše autorské projekty jsou většinou spojeny s přírodou", umění je pro nás pokusem uvědomit si všechny základní instinkty, které se mohou objevit, snažíme se také zachytit syrový smysl sebe sama a intimního vztahu s okolním prostředím a přírodou"[3] říkají v rozhovoru pro British Journal of Photography.
Synchrodogs ve svých dílech často používají silný kontrast. Daří se jim spojit po formální stránce hladké nahé tělo se syrovostí fotografovaných krajin, po obsahové stránce zase „zahrát" rozporuplnost vztahu přírody a člověka. Velký význam má i to, že v jejich autorských projektech fotografují sami sebe – hlavní hrdinkou většiny jejich světů je Tania – žena s tělem modelky, s dlouhými krásnými vlasy a neobyčejnou, ale přirozenou krásou. Podle toho, jak drsné a nepříjemné má být okolí, volí buď akt, nebo zabalí tělo do určité látky – někdy je to průzračná

3 Rozhovor pro British Journal of Photography - http://www.bjp-online.com/2015/09/the-surreal-dreamscape-of-ukrainian-photographic-duo-synchrodogs/

nebo lesklá tkanina, někdy nabarví přímo její tělo, někdy použijí brokát nebo kousky zrcadel, které nasvítí ostrým světlem.

Synchrodogs vyhledávají krajiny, které se divákovi jeví jako prázdné, nepoužité prostory s přímo mimozemskou atmosférou. Jako by to nebylo lidské prostředí, ale odtržený a zapomenutý nebo vůbec neobjevený svět, ve kterém se nějakým zázrakem objevil člověk, který tento prostor narušuje jemností své formy a struktury. Ve svých dalších projektech se postupně začínají radikalizovat ve svém přístupu k lidské postavě. Vědomě nebo intuitivně balancují mezi klasickým a starořeckým pojetím lidského těla a jeho dokonalého zpracování a současným vyobrazením jedince jako ideální formy, lesknoucí se jako diamant, s vygravírovanými drobnými ozdobami, unikátního a pomíjivého. Jejich poslední projekt s názvem „Supernatural“ tento přístup ještě více zdůrazňuje. Přestože je člověk považován za objekt, tedy prostorovou, pevnou, nehybnou formu, můžeme směle tvrdit, že díky stále větší koncentraci dekorativnosti tohoto objektu vzhledem k okolnímu prostředí vyvolává dojem antropocentrismu.

Autotematika se začíná projevovat už od prvních skupinových snímků s názvem „deník“. Jde o analogové fotografie v klasickém amatérském stylu z osmdesátých a devadesátých let, tedy éry automatických kinofilmových fotoaparátů. Tento vizuální jazyk přesahuje i na oblečení modelů, které s tímto obdobím úzce souvisí. Můžeme tedy mluvit o stylizaci do dnes velice módního „hardcorového normalismu“[4]. Také dokonalý výběr okolí a pro pozdější tvorbu přímo charakteristických nepřirozených póz se objevuje již tady. Stylizace a výběr, ale i aranžování prostoru v projektu nazvaném „deník“ je procesem nasazování masky. Máme tak přístup pouze stylizovaným lidem, tedy postavám, nikoli hercům. Všechno doplňuje fakt, že Noven není jméno ale pseudonym. Umělci míří svými objektivy (nebo je pouze orientačně nasměrují, protože jde o přístroje bez hledáčku „point and shoot“) výlučně sami na sebe, což ukazuje na to, že příběh není jejich dílem, ale podílí se na něm i postavy, které vytvořili.

4 hardcorový normalizmus – pojem v popkultuře označující styl inspirovaný érou devadesátých let v Polsku, prosazující západní každodenní módu.

Náčrt ukrajinské fotografické scény

Akty i inscenované fotografie byly a jsou přítomné v ukrajinské fotografii (včetně období, kdy Ukrajina byla svazovou republikou SSSR).

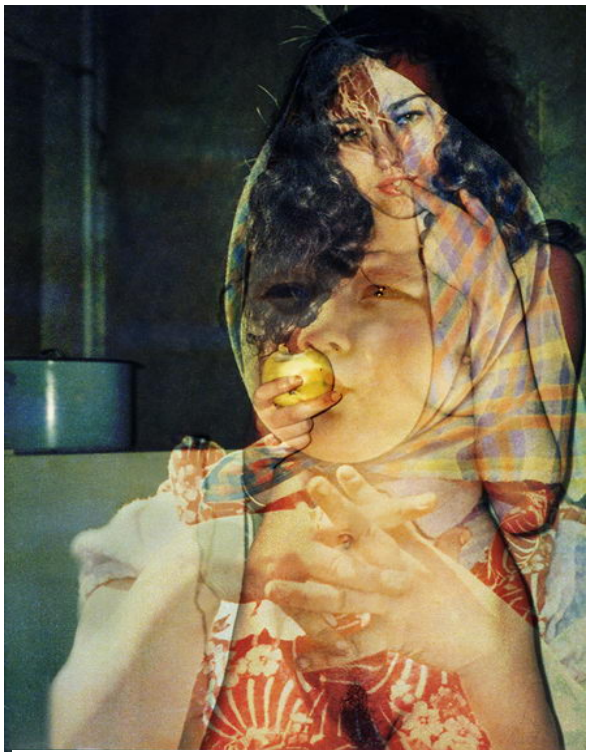

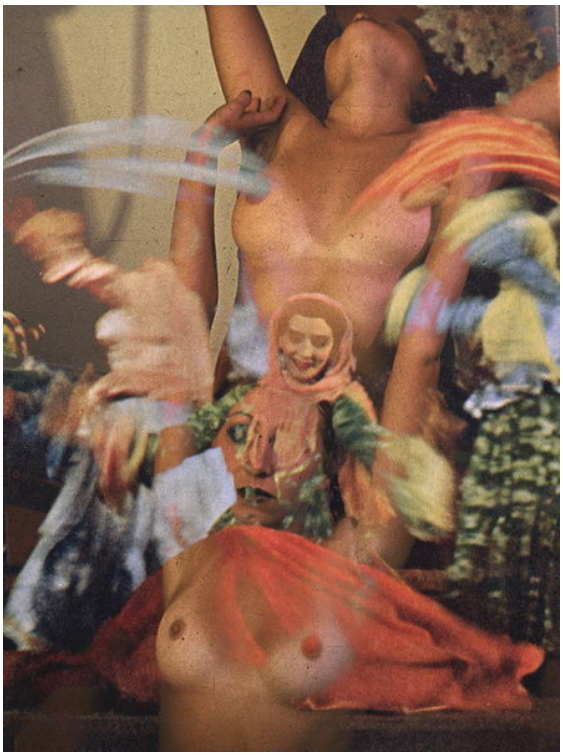
Boris Michajlov

Boris Michajlov, narozený v roce 1938 v Charkově, je považován za jednoho z nejvýznamnějších umělců z bývalého SSSR. Zahájil fotografické aktivity od aktů své ženy a portrétů nejbližších přátel, tedy jako vzpomínkové fotografie pro soukromé použití. Akty a nahota nebyly v sovětských dobách výslovně zakázány. Stát kontroloval vše, včetně těla. Pouhé držení těchto druhů fotografií, natož jejich pořizování, bylo tedy činem, který zbavoval stát části jeho moci, moci nad tělem "občana", a proto to mohlo být považováno za protistátní čin.

Po objevení těchto fotografií byl Boris Michajlov vyhozen z práce (podobně jako Roman Noven byl vystudovaným inženýrem) a v jistém smyslu odsouzen k fotografické kariéře. Jeho dva nejdůležitější projekty jsou „Red Series“ – konceptuální portrét sovětské země z konce 70. let. Napodoboval styl propagandistických obrazů reálného socialismu a současně poukazoval na nesrovnalosti mezi propagandou a klamavou realitou. V projektu "Case History" ukázal naturalistický portrét části společnosti, která zůstala v ruinách sovětské Ukrajiny a které proměna z počátku 90. let přinesla chudobu a nemoci. Nahé tělo a portréty tváří jsou v tomto fotografickém cyklu nosičem, plátnem, na němž se otiskla léta strávená v komunistickém státě. Boris Michajlov

byl jednou z hlavních osobností "Charkovské školy fotografie"[5].

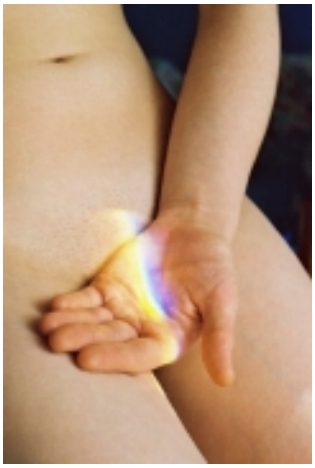

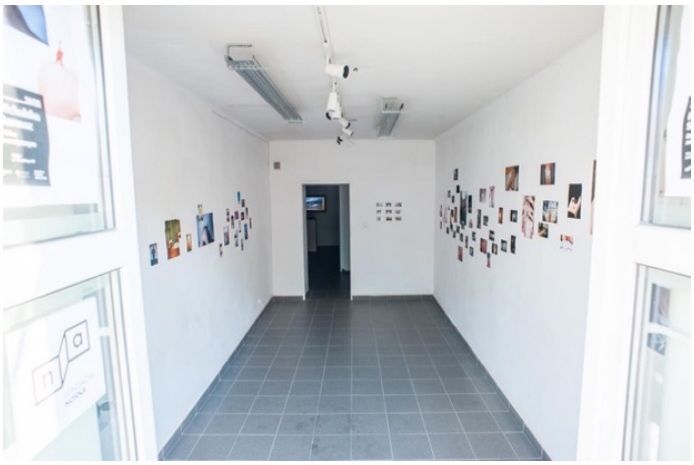
Roman Pjatkovka

Další fotograf z Charkova, který se zabývá tématem aktu a vyvrací sovětskou vizuální tradici, je Roman Pjatkovka – vlastně by se mělo dodat, že to je student Borise Michajlova. Používal koláž a spojoval své akty s obálkami oficiálního ukrajinského časopisu „Soviet Photo".

5 Škola byla zastoupena umělci jako Boris Michajlov, Oleg Malovanyj či Jevhen Pavkov. V šedesátých letech přispěli ke vzniku nového fenoménu umělecké fotografie - tzv. luriků. Luriki byly možností, jak komentovat sovětskou realitu. Spočívaly na velmi silném fyzickém zasahování do černobílých fotografií z různých více či méně oficiálních komunistických událostí nebo životních situací. Tyto fotografie byly především retušovány určitým způsobem, někdy poškrábány nebo propíchnuty, což jim dává úplně jiný překaz. Dnes "lurikovci" vystavují své práce v galeriích po celém světě.

Akt, který je základním motivem v dílech soudobé skupiny Synchrodogs, využívá také Sasha Kurmaz, který však debutoval před nimi. Sasha Kurmaz začal své umělecké aktivity nikoliv od fotografie, ale od graffiti. Toto umělecké pole spojené s hudebním žánrem Hip Hop je také propojeno s kulturou skateboardingu. Ve fenoménu graffiti i v subkultuře skateboardingu fotografie od začátku sloužila jako nástroj dokumentující "výkon". A to byly výkony poněkud protistátní, anebo přinejmenším nelegální (skateboarding byl považován za akt chuligánství v městském prostoru). Obraz nahoty v této západní kontrakultuře, podobně jako u ukrajinských fotografů sovětské éry, je příkladem svobody a nezávislosti vůči systému. Akt je aktem osvobození. Výstava "Generations US", která ukazuje ikonické práce tohoto trendu, se prezentovala v roce 2005 v PinchukArtCentre v centru Kyjeva[6]. Inspiraci nejen samotnou metodou fotografování, ale také způsobem vystavení díla je vidět na příkladu výstavy "Balada s lehkým erotickým nádechem" od Kingy Michalské[7].

Výstava "Generations US"

Sasha Kurmaz opustil graffiti, ale nevzdal se zájmu o veřejný prostor.

6 Svojí formou připomínala například výstavu "Beautiful Loosers" v Muzeu umění v Lodži, 29. 5.–12. 8. 2007.

7 Galerie Opcja, 16. 5. - 4. 6. 2017, Krakov, Polsko http://magazynszum.pl/prozna-mlodosc/.

Ve svých knihách "Concrete & Sex"[8] nebo "Poisonous Berries"[9] kombinuje nahé tělo s minimalistickou, postindustriální krajinou nebo prvky přírody, včetně její civilizované verze vytvořené člověkem.

Concrete & Sex - Sasha Kurmaz

8 "Concrete & Sex", vydané v Pogo Books, Berlín, Německo 2013.ISBN: 978-3-942547-26-0.

9 Vydané v Bronze Age Editions 2016, edition Of 100 Copy's, Glasgow, Velká Británie.

Vybraná autorská díla

Diary – průřezový cyklus z roku 2011

Synchrodogs v rozhovoru pro British Journal of Photography v roce 2015, tedy mnohem později říkají: „Naše autorské projekty jsou většinou spojeny s přírodou. Pro nás je umění pokusem si uvědomit všechny základní instinkty, které existují, zachytit drsný smysl své vlastní existence a intimního vztahu k okolnímu prostředí a přírodě“.

Poznání sebe sama se objevuje již v jejich prvním cyklu nazvaném *Diary* (Deník). Nejde o typický deník, do kterého si autor zapisuje události dějící se okolo něj, ale ani památník[10] – ty jsou zpravidla psané z časové perspektivy. Nejlepší název, který mě napadá, a který ještě stále souvisí s originálním názvem, je palubní deník[11]. Souborný cyklus „Horoskop“ je z pohledu ostatní tvorby poznámkovým blokem – pokusem použít fotografii jako nástroje k vidění světa. Můžeme tady vidět estetiku Borise Michajlova – fotografa narozeného v Sovětském svazu a fotografujícího tuto zemi naturalistickým, až přímo troufale neestetickým způsobem.

10 Památník – druh literatury, prozaicky vypravující o událostech, kterých se autor zúčastnil nebo kterých byl svědkem. Památník, na rozdíl od deníku, vypráví o událostech v určitém časovém odstupu, a v této souvislosti vznikají dvě roviny narace: autor památníku vypráví možná nejen o tom, jak se události odehrály, ale může popisovat i svůj názor na ně.

11 Palubní deník – základní dokument posádky letadla, do kterého zaznamenávají všechny události během letu.

Diary - "Horoscope"

Diary - "Horoscope"

Zbývající tři soubory: „Namaste", Spain-Portugal 2011" a „Walks" až na výjimky představují nejrůznější portréty Tatiany Shcheglové jejichž autorem je Roman Noven. Objevují se i snímky vzniklé s obráceným obsazením, ale i abstraktní krajiny nebo zátiší. Celek má poněkud chaotické vyznění podobné poznámkovému bloku nebo skicáku. Budeme-li se i nadále držet metafory palubního deníku, pak se jeden den kapitán zaměřuje na popis morálky fyzicky i psychicky vyčerpané posádky, aby další den nechal celou práci na kuchaři. Přitom Synchrodogs na dalekou

plavbu teprve vyplouvají.

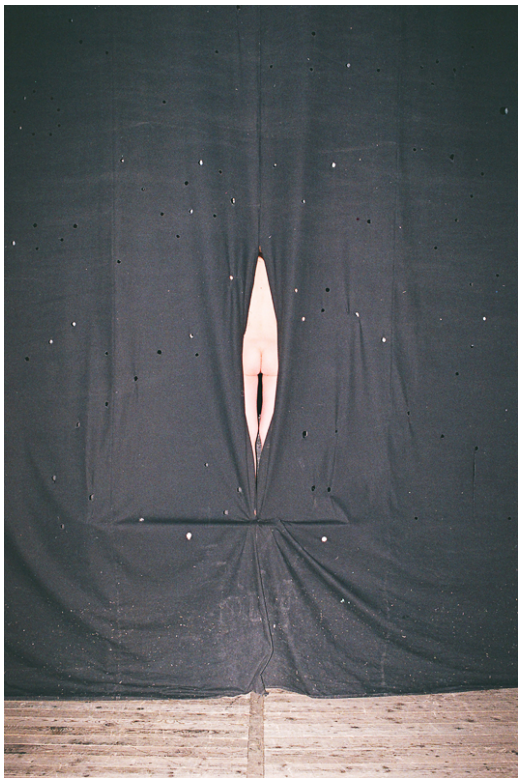
Namasté je forma slavnostního pozdravu praktikovaná v hinduistické kultuře, kterou můžeme doslovně přeložit jako „bohové ve mně se klaní bohům v tobě“. Tato metaforická poklona a hledání boha v sobě navzájem, se stává průvodním motivem prvních snímků Synchrodogs. Nejde však o chladnou analýzu, ale o vroucí chuť poznání a nejde ani o znalosti analytické, ale intuitivní. Oba autoři mají technické vzdělání a nepocházejí z rodin nebo prostředí se sebemenšími uměleckými tradicemi, takže si nově připadají nejen sami sobě navzájem, ale nové je pro ně i médium fotografie, které se stává jejich (vědeckou) metodou poznání. Při hledání nejlepšího využití tohoto nástroje, pak neustále experimentují. V takto blízkém vztahu musí samotný fakt pozorování, a navíc ještě oboustranný, pozorovaný objekt ovlivnit. Stejně jako v kvantové fyzice, kde jsou energie vzhledem ke vzdálenosti tak obrovské, že nemůžeme cokoli zkoumat bez toho, abychom něco neovlivnili nebo netransformovali pozorovanou soustavu. Synchrodogs vycházejí z tohoto procesu jako nová sjednocená existence.

Diary - Spain-Portugal 2011, Walks

Hidden Luster – 2011

Synchrodogs mající možnost neomezeného fotografování v budově divadla, nevyužívají pouze samotnou scénu nebo právě připravené scénografie a osvětlení, ale i celé zákulisí. Zákulisí se tady stává metaforou stěny, přes kterou Tania, jako archetyp ženy přechází na druhou stranu a po znovuzrození se stává někým úplně jiným.

Hidden Luster

Podvojnost toho, co je před i za oponou podtrhuje také jedna fotografie, která velmi zajímavým způsobem využívá nabízející se otázku, jaká je noc v prázdném divadle?

Titulní „skryté světlo“ proniká přes skulinu, štěpí se a díky interferenci vytváří úplně jiný svět. Tento svět je druhou, plenérovou částí cyklu. Antonymy pojmů vnitřní – vnější jsou zdůrazněny charakterem snímků chladné – horké, přímo žhnoucí červené divadelní světlo uvnitř a ledově chladem mrazivé zimy. Svět za oponou se svojí mrazivou a zasněženou krajinou, nám přivádí na mysl pohádkovou Narnii[12]. Na rozdíl od úplně nahých fotografií v divadle je hrdinka v zákulisí oblečená. Její oblečení je však velice odlišné od toho, co bychom za těchto přírodních okolností považovali za „normální“. Póza a líčení jsou velmi erotické, oděv zdůrazňuje anatomii. Celý oděv je průzračný a zároveň černý a lesklý, je to kombinéza, čili oblek superhrdinů majících nadpřirozené schopnosti. Právě takovými schopnostmi starých šamanek vládne v tomto projektu Tania Shcheglova.

Hidden Luster

Přestože cyklus „Hidden luster“ vznikl spojením snímků známých ze vzpomínkově-blogérských počátků jejich společného fotografování (snímky jsou nyní shromážděny do projektu Diary), a jak

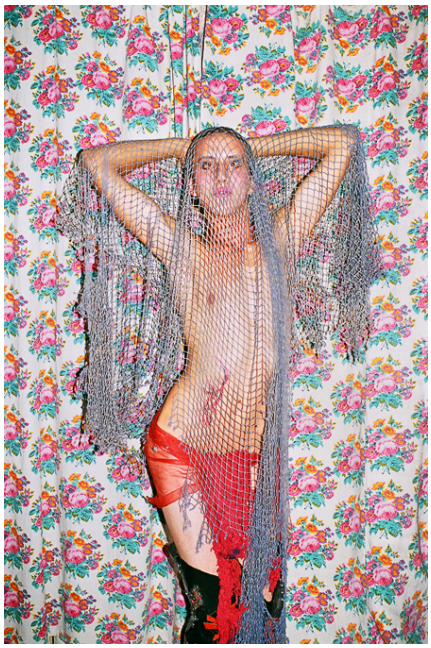
12 Narnie – fantastický svět vytvořený anglickým spisovatelem C.S. Lewisem, ve kterém se odehrává děj románu Povídky z Narnie.

samotní autoři tvrdí, i z neplánovaných spontánních snímků v divadle, je čistota sdělení prvního konceptuálního autorského souboru tohoto dua důkazem důslednosti a editorské uvědomělosti.

Misha Koptev – 2011

„Misha Koptev je prvním společným projektem Synchrodogs. Vznikl jako dokumentace činnosti přímo undergroundového návrháře. Hrdiny snímků jsou amatérští herci, členové „divadla mladých“ Míši Kopteva. Ženy, stejně jako muži, jsou oblečení do šatů, které však rozhodně přísluší pouze ženám. Dominují průsvitné materiály, korunky, síťovina, flitry a šátky. Na těch fotografiích je však i něco silnějšího než samotné oblečení – dominuje na nich nahota. Šaty přímo svítí nahotou, obzvláště ženské modely. Muži, přestože jsou oblečení do ženských šatů, mají své intimní oblasti zahalené. Jako scénografie slouží pestré tapety a nástěnné obložení v bytě matky návrháře. V souboru jsou i snímky z plenéru, tedy pokud nebudeme počítat úvodní fotografii s visícími větvemi vrby v pozadí, použili Synchrodogs jako pozadí vyobrazení tygra nebo lva v podobě sochy, plakátu, billboardu nebo dokonce obrazu vystaveného za sklem v nějaké umělecké galerii. Zvířecí prvek doplňují puntíkované detaily šatů – od klobouku, přes sukni až po tanga – které má na sobě právě Misha Koptev a ještě jeden další muž. Toto bláznivé „divadlo módy“ můžeme zařadit do kategorie události nebo spíše uměleckého směru Queer[13]. Návrhář jako osoba neskrývající svoji homosexualitu, podkopává tímto konáním hetero-normativní pravidla a zároveň se zesměšňuje přepychem posedlou západní popkulturu v podání takových módních časopisů, jako Vogue nebo Madame Figaro. Je zajímavé, že upozorňuje hlavně na reklamy, které tyto magazíny obsahují.

13 Queer (z ang. queer – podivný, divoký) – termín užívaný v 90. letech 20. století při popisování společnosti LGBT a jejích členů. Důsledkem toho byly i změny v tehdejší angličtině: původní význam slova byl marginalizován a nyní se užívá především lesbický, homosexuální.

Misha Koptev

Divadlo vytvořené Mishou Koptevem je pravá bakchanálie. Dionýzie na postsovětském sídlišti. Je v nich divokost, nahota, podivnost, svěžest i antické divadlo – kde všechny role hrají muži – není se apk čemu divit, že se Synchrodogs i přes problematickou domluvu s Koptevem, se kterým se nebylo možné na ničem předem dohodnout, vydali za fotografováním na desetihodinovou cestu napříč celou Ukrajinou – ze západu na východ.
Fotografie jsou syrové, naturalistické a mohou nám připomínat díla Borise Michajlova. Vytvořené byly analogovým kinofilmovým fotoaparátem s bleskovou lampou v těsné blízkosti objektivu. Podobným stylem fotografuje Terry Richardson, známý svými provokativními snímky plnými nahoty a vášnivých emocí od obrovské radosti až po šílenou agresi.

Synchrodogs si nemohli nechat ujít příležitost nechat na tomto projektu svoji stopu. Animalistický motiv tygra použitý nejen jako pozadí, ale i jako ornament, specifické nepřirozené

pózy a horror vacui[14]. Přestože Misha Koptev a Kenzo patří do dvou zcela odlišných světů, je podobnost formálních řešení v obou projektech přímo zarážející.

Hrdina cyklu Misha Koptev bydlí v Luhansku ležícím až na východě Ukrajiny. Nyní je to hlavní město Luhanské lidové republiky. Luhansk leží v doňecké uhelné pánvi, na území zničeném jak ekologicky tak i ekonomicky. Od pádu Sovětského svazu se toto město, stejně jako celý region potýká s problémy typickými pro postindustriální regiony, jakými jsou obrovská nezaměstnanost, alkoholismus, drogy a rostoucí kriminalita. Luhansk je na nelichotivém místě nejhoršího místa pro život na Ukrajině. Synchrodogs v úvodu k cyklu říkají, že Misha Koptev, stejně jako mnoho jiných obyvatel Luhanska nemá práci, nemá vlastně ani peníze, ani žádnou životní jistotu. Jeho vášní naplňující jeho život je však navrhování oblečení a celých modelů a jejich následné předvádění v divadle, které sám vytvořil. V roce 1993 založené divadlo nese název „Theatre of Provocative Fashion Orchid“. Vstup je zpoplatněn a vstupenka nestojí více než dvacet hřiven, což je necelých dvacet korun.

Tato skutečnost však ne zcela odpovídá tomu, co Misha Koptev v mnoha rozhovorech o svých počátcích sám říká.

Na podpoře není dobrovolně, ale ani z toho důvodu, že by v Luhansku nebyla práce:

„Svoboda je cennější než chléb a opíjí víc než víno“[15].

Zcela jinak také popisuje svoje počátky a materiální situaci. Jako mladý dělník v obuvnické továrně uslyšel o „divadle módy“, kde bylo možné se za poplatek učit základům módního návrhářství, dějinám a teorii oděvnictví, manikúry a podobně. Koptev se v tomto „divadle módy“ nejen učil, ale stal se dokonce jeho ředitelem. Jakmile odešel a založil si na počátku

14 Horror vacui v umění: tendence projevující se při tvorbě dekorací zaplňující celý povrch objektu, bez vynechání jediného volného místa, najít ji můžeme v mnoha kulturách, např. u Keltů, indiánů nebo v arabském a barokním umění. Opakem je amor vacui, preferující prázdný prostor oblíbený hlavně v japonském umění.

15 „Freedom is tastier than bread and drunker than wine“ rozhovor s Anny Tsyby pro portál http://birdinflight.com/, vydaném 23. března 2018.

devadesátých let vlastní divadlo, staly se vstupenky do jeho divadla mezi obyvateli Luhanska lačnými po všem nesovětském velice nedostatkové.

Synchrodogs – 2011

Synchrodogs

Tento projekt je autoportrétem skupiny. Téměř na každé fotografii vidíme oba členy kolektivu. Scénografií tohoto projektu tvoří otevřená krajina. Prostředí je velmi odlišné od agresivních interiérů příznačných pro soubor „Misha Koptev“ nebo „Horoscope“. Je to evoluční rozvinutí motivů známých z projektů „Diary“. Zásadní rozdíl spočívá v tom, že se na sebe navzájem nedívají, ale prezentují se světu jen jako jednolitá bytost. A tento svět je vnímán v kosmopolitním významu.
Krajiny v pozadí tohoto projektu jsou výjimečně zbaveny jakýchkoli stop umožňujících jejich prostorové nebo časové určení. Rozlehlý horizont a prázdné otevřené nebe připomíná existenci vesmíru a tento vesmír se na duo Synchrodogs dívá. Pózy obou autorů nejsou udivené a úplná nahota těla nám na mysl přivádí nahotu narození a nikoli nahotu erotickou.
Příroda je tady jemná a uklidňující a prostřednictvím spojení s nahým tělem, přesněji se dvěmi nahými harmonicky zkomponovanými těly. Částečně díky symetrii, někdy díky mnohem propracovanějšímu postoji, se nám celek jeví klidně a důvěryhodně. Narození je přece vždy novým začátkem. Ve výsledku získáváme nejvíce vizuálně spojitý a romantický projekt vytvořený duem Synchrodogs.

Nechybí zde ani čistě vizuální perličky. Na snímku č. 1 vzdává dvojice hold dobám Windows XP – začátku nového tisíciletí. Protože víme, kdy se oba umělci narodili i podrobnosti o jejich vzdělání, můžeme se domnívat, že právě domnělá tapeta systému Windows byla krajinou, kterou měli před sebou při každém překračování brány internetu. A internet pro ně je, a i tehdy zcela jistě byl, světem mnohem skutečnějším a bližším, než svět módních časopisů a lifestylového tisku[16].

Ukrajina 2011, 2012

„Ukrajina“ je po „Misha Koptev“ druhým dokumentárním projektem dua Synchrodogs. Fotografie, ze kterých se tento cyklus skládá, vznikly v letech 2011 – 2012. Toto období je spolu s přelomovým rokem 2010 v dějinách Ukrajiny výjimečné, protože jakmile v prezidentských volbách vyhrál Viktor Janukovyč a následně podala premiérka Julia Tymošenková demisi, vyvolaly tyto změny ve vedení země definitivní kones oranžové revoluce[17]. Na konci roku 2013, pak v důsledku odmítnutí podepsání Ukrajinsko-evropské asociační dohody premiérem Janukovyčem začínají mohutné demonstrace nazývané později „Euromajdanem“. Jejich brutální potlačení nejdříve vyvolá pád vlády Mykoly Azarova (28. ledna 2014) a následně útěk prezidenta Viktora Janukovyče do Ruska (21. února 2014)[18]. To je pouze krátký výčet dramatických událostí,

16 Oblíbený lifestylový magazín zaměřený na životní styl. Pojem vystihuje jak časopisy pro muže tak i ženy, ale i časopisy o zdraví a zdravém životním stylu, turistice, odpočinku, módě a kultuře.

17 Oranžová revoluce – události odehrávající se na Ukrajině v období od 22. listopadu 2004 do 23. ledna roku 2005, čili od ukončení druhého kola prezidentských voleb, ve kterých se střetli: kandidát vládnoucí strany a tehdejší úřadující premiér Viktor Janukovyč a kandidát opoziční strany Naše Ukrajina, bývalý premiér Viktor Juščenko, do složení prezidentského slibu Vektorem Juščenkem.

18 časová posloupnost revoluce:

2004–2005 – prezidentské volby, oranžová revoluce: Viktor Juščenko je zvolen prezidentem.

ke kterým v roce 2014 na Ukrajině došlo. V prvních dnech března roku 2014 došlo k anexi Krymu vojáky Ruské federace a k Ruskem vyvolané a neoficiálně podporované separatistické válce v doněcké uhelné oblasti. Prezidentské volby v roce 2010 s velmi výrazným rozdělením volebních preferencí na východě a západě země vyhrál minimálním rozdílem hlasů přívrženec Ruska Viktor Janukovyč. Západní Ukrajina, odkud pochází i členové dua Synchrodogs, se v letech 2011 – 2012 stáhla do politické defenzívy – lidé plní proevropských a svobodných nadějí vyvolaných oranžovou revolucí se jejich sen definitivně rozplynul. Právě do těchto společensko-politických okolností byly zasazeny portréty cyklu „Ukrajina“. Podle samotných autorů byly klíčem k výběru zdánlivě nepodstatné malé osobní příběhy[19]. Hrdiny snímků jsou například nahá dívka zachycená hodinu před velmi důležitou přijímací zkouškou na vysněnou školu, padesátiletý gej, který stále skrývá svoji sexuální orientaci před svojí matkou, nebo žena, která si v novinách podala inzerát s textem „hledám kamaráda“. Nenajdeme zde žádný bezprostřední odkaz na aktuální celonárodní témata. Synchrodogs se nevzdali svých oblíbených nástrojů a dokumentární projekt vytvořili na analogový kinofilm s použitím bleskového světla. Většina záběrů představuje statické centrální záběry a hrdina snímků se dívá přímo do objektivu.

2006–2007 – volby, vítězství strany regionů, premiérem se stává Viktor Janukovyč; začíná konflikt mezi a premiérem, politická krize končí předčasnými volbami, v čele vlády zasedne Julie Tymošenková.

2008 – další politická krize.

2010 – prezidentské volby, ve kterých vítězí Viktor Janukovyč. Demise vlády Tymošenkové. Novým premiérem se stává Mykola Azarov.

2013–2014 – Euromajdan – název celého období protestů, které se změnily v revoluci a vedly až k pádu vlády Mykoly Azarova a následně i prezidenta Viktora Janukovyče.

2014 – krymská krize – Rusko obsazuje Krym

2014 – proruský separatismus – nárůst separatistických tendencí a vypuknutí války s Donbas.

2014 – 25. května vyhrává v předčasných prezidentských volbách Petro Porošenko a 27. června podpisuje dohodu s Evropskou unií.

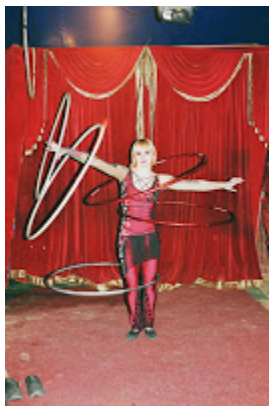
19 http://www.hungertv.com/feature/synchrodogs/

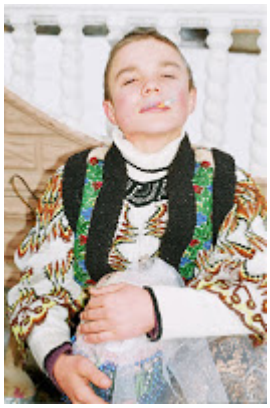
Neateliérové pozadí, spolu s využitím interiéru i exteriéru vyvolává dojem přirozeného prostředí portrétované osoby nebo místem s ní nějak spojeným. Máme tady co do činění s velmi rozdílnými záběry – od blízkých portrétů, přes široké záběry v americkém stylu, až po celé postavy zachycené ve stylu „straight-Up“[20]. Tento styl fotografování začal používat Terry Jones, tvůrce magazínu i-D, který vznikl ještě v osmdesátých letech a dodnes představuje základ londýnského směru fotografie módy a umění. Byl inspirací pro vznik dalších podobných magazínů, jako například Dazed & Confused nebo Hunger. Na stránkách všech tří Synchrodogs publikovali, nezřídka v rámci premiéry nějakého projektu s očekáváním analýzy a recenze.
V dokumentární fotografii podobný styl použil například Alec Soth ve svém díle „Sleeping by the Mississippi“ nebo Rafał Milach v projektu „The Winners“. Můžeme dokonce tvrdit, že „streight-Up“ je základní formou portrétu v „novém dokumentu“.
Sladěná barevnost a jednoduchost některých záběrů odbíhá od kontrastního, kolážového a byzantského stylu Synchrodogs. Můžeme v něm nalézt nejen podobnost s „novým dokumentem“, ale dokonce i s klasickým typologickým klíčem známým z dokumentárních projektů.

20 Straight-Up: způsob fotografování, kdy snímek obvykle zachycuje celou postavu i s nohama, často vyfotografovaný na ulici. Reprezentuje originální styl a snímky jsou často doplněny krátkým popisem ve formě otázek a odpovědí definující kým jsou, co mají a nemají rádi.

Ukrajina

Ukrajina

V obsahové rovině se Synchrodogs zaměřují na drsném původním vyobrazení Ukrajiny. Výběr snímků na internetových stránkách dua je mnohem širší, než ten, který se objevil v premiérovém článku v doprovodu rozhovorů s autory v osmém čísle anglického magazínu Hunger[21]. Podstatně méně je v tomto výběru nahoty a ostentativních podivností, ve prospěch vyzývavých portrétů nebo výtvarných kompozic.

Snímky nejsou doplněny žádným popisem ani komentářem, ale výjimečně je projekt vybaven poměrně rozsáhlým úvodním textem. Z tohoto textu, napsaného až v roce 2015, tedy mnohem později po vzniku snímků, se dozvídáme, že jde o obraz rodné země obou fotografů, jedné

21 Internetové vydání 28. dubna 2015.

z největších evropských zemí, která je však stále hodně pozadu. Země zpomalená a klidná, ve které obyčejní lidé vedou obyčejný život (anglické slovo „ordinery“ se v tomto textu objevuje dvakrát). Ukrajina je tak po prvním antonymu centrum – periferie popisována pomocí dalšího srovnání: moderní versus postsovětská společnost. Válka na východě nenarušila ani nezměnila každodenní život Ukrajinců, ale otřásla jejich pocitem jistoty a budoucnosti. Jednadvacáté století tak namísto posílení nezávislosti země přináší Ukrajincům nejistotu a neurčitou prázdnotu. Poslední odstavec opakuje antonymum týkající se geografické polohy Ukrajiny a její politické situace, ale podtrhuje také napětí vznikající v lidech, kteří ve své bezvýchodné situaci musí žít bez pocitu jistoty a zároveň nemohou ztrácet víru v dobách, kdy jejich vlast prochází obdobím reforem.
Tyto nepokoje a napětí jsou představeny v již popisovaném souboru snímků v podobě nihilistických a dekadentních tendencí.

Animalismus, Naturalismus – 2013

Průvodním motivem tohoto cyklu je prázdná, původní krajina a nahé tělo přivádějící na mysl první lidské bytosti. Dokonce i přírodní, dlouhé vlasy modelky nás od současnosti odtahují. Postavu pozorujeme objektivem kamery ze značné vzdálenosti. Máme pocit, že fotografovaná osoba si neuvědomuje přítomnost fotografujícího. Použit byl i delší objektiv než obvykle. Máme tedy co do činění s využitím fotografického projevu divoké přírody. Za předpokladu této úrovně koncepce projektu je nutné se důkladněji podívat zblízka na téměř každý jednotlivý snímek.

Animalismus, Naturalismus

Lidská postava oblečená od hlavy k patě do blankytné, dokonale obepínající látky, zachycená na vyprahlém mořském dně. Duem Synchrodogs v komerčních zakázkách s oblibou používané techniky koláže je tentokrát dosaženo prostřednictvím ideálně vybrané lokalizaci a stylizaci. Nebeské, nebo vlastně mořské tělo modelky, samozřejmě opět patřící Tanii, přináší život na planetu Zemi.

Animalismus, Naturalismus

Břeh moře, postava krkolomně se snažící udržet se na všech čtyřech končetinách – jako právě narozené zvíře, nebo také stvůra, která poprvé vystoupila z oceánu na pevninu.

Animalismus, Naturalismus.

Africká poušť, žár, úpal a první lidé

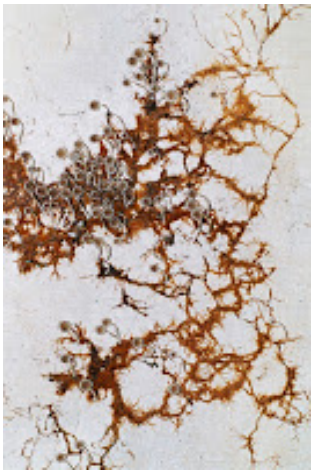
Animalismus, Naturalismus

Člověk a příroda v ideální harmonii – Jing a Jang[22]. Žena jako rusalka čekající na životodárný příliv. Úplné podřízení své existence silám přírody, ponoření se, sjednocení se s přírodou.

22 Jing a Jang – Myšlenka Jing a Jang pochází ze staré čínské filozofie a metafyziky. Popisuje dvě původní a proti sobě působící doplňující se síly, které můžeme nalézt v celém vesmíru.

–Jang je doslova chápáno jako prosluněné místo, jižní svah, severní břeh nebo sluneční svit. Symbolizuje jej bílá barva a slunce označuje sílu, aktivitu, radost, teplo a léto, ale i mužský aspekt přírody, extroverzi, lichá čísla a denní dobu.

–Jing je doslova chápáno jako zastíněné místo, severní svah, jižní břeh, zamračenou oblohu, reprezentuje jej černá barva, Měsíc, znamená pasivitu, smutek, únavu, chlad a zimu, symbolizuje ženský prvek přírody, introverzi, sudá čísla, noční dobu, vodu a zemi.

Animalismus, Naturalismus

Formálně jde o velmi vyzrálá díla. Minicyklus fungující na principu mimikry i kontrastu. Zelená kamufláž nezapadá do kamenné krajiny okolo postavy. Přestože sněhové ostrůvky tající na trávníku harmonicky souznívají s na první pohled sjednocenými rezavými minerály, výsledek nepůsobí chaoticky.

Animalismus, Naturalismus

Země, metafora ženy – matky živitelky, doslova lůno přírody.

Animalismus, Naturalismus

Paruky kontrastují se sytě zeleným polem, fólie pokrývající nahé tělo přirozeně stojící před lesní houštinou. Umělost kontrastuje s přirozeností. Příroda kontra civilizace. Produkty kultury, jako zobrazené umělé vlasy, jsou na rozdíl od rostlin mrtvé.

Deklarovaným motivem tohoto cyklu je touha po opětovném sjednocení se s přírodou. Chuť zažít její sílu. Návrat k čistému animalismu. Synchrodogs jako výchozí bod popisují svoje chování, které považujeme za přirozené u zvířat a nikoli u lidí, například *„běhání a skákání na vrcholcích, okusování se navzájem a lízání si tváří, tak jak to dělají psi“*[23].
V tomto projektu se snaží najít své primitivní smysly a probudit v sobě zapomenuté intimní vztahy mezi člověkem a přírodou. Intencí dua je vyvolat stejné pudy a základní touhy a emoce i u odběratele. Chtějí, aby každý mohl v sobě objevit přirozenou krásu a uvolnit se od nastavených společenských norem a strachu ze špatného pochopení.

23 https://schonmagazine.com/synchrodogs/ 25. listopadu 2013.

Supernatural a „Poutník nad mořem mlhy“

Protože vizuálně se tento cyklus nevzdaluje od předchozích projektů dua, rozhodl jsem se soustředit pouze na klíčové fotografie a nově použité motivy.

Synchrodogs -Supernatural

Caspar David Friedrich - Poutník nad mořem mlhy

Je třeba mít dobrý důvod a odvahu k tomu začít interpretací ikonického obrazu svůj vlastní fotografický cyklus. Pro Synchrodogs je cyklus „Supernatural“ osmým projektem, takže můžeme předpokládat, že jde o vědomé gesto. Poutník nad mořem mlhy je klasickým dílem německého romantismu. Čím je tak zajímavý pro mladé fotografické duo? Motivem přírody, motivem putování (Synchrodogs přiznávají, že tento cyklus vytvořili během výletu v rámci výtvarného rezidentního pobytu), motiv člověka proti krajině. Podobnost kompozice a tématu je zřejmá. Lidská postava kontempluje v přírodní scenérií. S tváří obrácenou směrem ke krajině, zády směrem k autorovi i divákovi. Ostatní vlastnosti jsou téměř přesné protiklady. Tonalita – teplá proti studené. Světlo – sluneční den proti těžkým mraků a mlze. Hrdina – muž proti ženě, nahé tělo proti dlouhému podzimnímu kabátu. Přes kontrasty zřejmé už po krátkém zamyšlení, jako

mládí proti stáří, až po takové nuance, jako fakt, že hrdina obrazu je výš nad krajinou i nad divákem, na fotografii Synchrodogs je pak modelka ponořená do krajiny, kterou obdivuje. Svým nepřirozeným postojem deklaruje, že není svědkem krajiny, ale její součástí. Všechno je tady spektakulární, jak krajina, tak i tělo. Fotografie dává pocit okamžiku „vydechnutí z plných plic“, nahota a nekonečná skála pak navozuje dojem volnosti. Poutník je příliš odseparovaný od moře mlh. Z jedné strany je nad ním, ale z druhé strany je do ní ponořený. Melancholická nálada svádí k vnímání moře mlhy spíše jako minulosti nebo současnosti. Fotografie Synchrodogs připomínající filmy science fiction, avšak zdánlivě vypráví o budoucnosti.

Supernatural v podání Synchrodogs a posthumanismus

Posthumanismus je podle Cary Wolfa a Moniky Bakkové kritický postoj vůči humanistické filozofii, popírající její antropocentrismus. Vnímá člověka jako bytost koexistující a závislou na jiných ne-lidských formách života, neživé přírodě a technologiích. Nick Bostrom a Francisco Fukuzama nabízejí jinou definicí, označující posthumanismus za filozofický směr předvídající vývoj od úrovně těla jednotlivce, přes změny ve fungování základních společenských buněk, až po zdokonalení celého lidstva. Podle této definice je současný člověk pouze prostředním stádiem před novou lepší generací, nikoli však ve smyslu generačním, ale druhovým.
Cyklus „Supernatural“ je posthumanistický ve druhém smyslu – ukazuje nového a lepšího člověka, přímo mimozemšťana. Tělo převyšující „nepřekonatelný“ ideál současného světa módy. Vše doplňuje mimika a pózy ukazující směr do nitra. Jako by se to, co je zajímavé a důležité, dělo uvnitř těla. Nakonec celá tvorba Synchrodogs, ale tento cyklus obzvláště, je antropocentrický. Lidská postava zde evidentně převyšuje přírodu. Fotografie je tak manifestem, který říká, že člověk, tedy lidské tělo je schopen překonat dokonce i tu nejspektakulárnější krajinu. Tak jako v textu doprovázejícím projekt – intuice a snová přání vyhrávají nad přírodou.
„Cesta, kterou se může člověk vydat do temnot, jít přímo do neznáma, spoléhat se na intuice, jít

za svým podvědomím a cítit se bezpečně v neznámém světě“[24]

Tělo je jedním ze zdrojů totožnosti. A totožnost v posthumanistickém chápání není něčím, co by bylo napořád. Je něčím podléhajícím evoluci prostřednictvím okolí nebo / a prostřednictvím „práce na sobě“ – takže i práci na těle. Technologie nabízí a kultura osvojuje stále větší možnosti transformace lidského těla. Toto téma vyvolává jak zájem, tak i neklid. Ovlivňuje problémovost lidského těla ve všech odvětvích vizuálního umění. Obzvláště pak ve fotografii a módě.

Tento druh transformace prezentují tři fotografie z tohoto cyklu.

Supernatural

24 „The way a human can walk into darkness, go straight into unexplored, relying on intuition, go where subconscious leads, and feel safe in the World of the unknown”.

„Oděv se stává tělem / oděv jako forma deformace těla“

V ikonických módních přehlídkách haute culture devadesátých let můžeme najít příklady návrhů zjevně směřujících tímto směrem – kolekce Plato’s Atlantis Alexandra McQueena, nebo modely Thierryho Muglera inspirované mytickou chimérou.
Synchrodogs při výběru postavy také často sáhnou po abstraktních formách nepřipomínajících to, čemu říkáme „šaty“. Je to dodatečná vrstva na těle – povlak. Jakoby další kůže. Proto vnímám tyto fotografie jako předpověď posthumanistické evoluce.

Supernatural

Na této fotografii je tělo zakryté a můžeme mít dokonce dojem, že úplně chybí. Přiléhavý oblek se vznáší nad temnou oblohou v pozadí. Tělo je astrální, zaniklo, stalo se zbytečné, protože mysl vzlétla ke hvězdám. Pohrávání si s obrazem poškozeného nebo zdeformovaného lidského těla vyvolává silné emoce. Někdy přímo vyvolává fyzickou bolest. Je to jeden z nejsilnějších dojmů, jakým může fotografie působit. Taková deformace může také vyvolat přinejmenším neklid. Neklid může být umocněný chybějícím kontaktem s fotografovanou modelkou. Mimika tváře nebo pohled – elementy fotografického obrazu umožňující sdělit emoce zachycené osoby

divákovi tady vůbec neexistují. Povrchně můžeme přečíst tyto pózy a zakrytí tváře jako nezájem o komunikaci s divákem. Futurismus obrazu však naznačuje, že tato „supernaturální“ bytost z budoucnosti – postčlověk komunikuje jinak, že v době rozšířené reality tvář i zrak ztratily svůj význam a že komunikace se odehrává v rovinách, které nám jsou zatím nedostupné.

Komerční práce

Začátek komerční činnosti – Urban Outfitters (květen 2011)

Jak sám říkám v jednom z prvních rozhovorů pro ruskojazyčný internetový magazín lookatme.ru[25], jejich raných společných snímků, které jsou dnes shromážděné na internetové stránce pod hlavičkou projektu s názvem „Diary“, si povšimla firma Urban Outfitters. Tato americká síť obchodů s módními oděvy a doplňky hledá mezery na trhu a pokouší se proniknout k spíše alternativnější mládeži. Kromě oblečení pak prodává i vinylové desky a kazety. Tato síť vznikla a funguje hlavně na americkém trhu, ale má své pobočky i ve větších západoevropských městech, Kanadě a Austrálii.

Úkolem dua Synchrodogs bylo vytvoření netradiční reklamní kampaně nebo lookbooku[26] a série snímků na výstavu „Country of Origin”, která je součástí projektu „Around the World” a kterou zorganizovala firma Urban Oufitters v Melbourne v Austrálii v roce 2001.

pro Urban Outfitters

25 http://www.lookatme.ru/mag/how-to/move-on/191251-synchrodogs-kak-dostich-uspeha-v-art-fotografii

26 Lookbook: Soubor snímků prezentujících novou kolekci módních návrhářů, připravenou pro marketingové účely.

Fotografie pro výstavu vznikly pomocí koláže. Synchrodogs tento proces popisují jako jednoduchý mechanický zákrok: „Vyfotografovali jsme modelku, vytiskli jsme snímky, vystřihli jsme nůžkami postavu, nalepili ji na pozadí a pak opět vyfotografovali.“[27] Jednoduchost tohoto řešení je však jen zdánlivá. Výběr fotografií pro pozadí, ať už nalezných nebo těch ve studiu vytvořených, představuje sílu tohoto cyklu a otevírá málo viděné možnosti interpretace ve světě užité fotografie.
Pohlednice, které zde mají roli pozadí, jsou užitou fotografií, v běžném povědomí vnímanou jako profesionální. Synchrodogs si bezostyšně tyto obrazy přivlastňují a „ničí“ je, chovají se k nim jako k pouhé surovině. Podobně ironické chování nebo spíše podkopávání pravidel „dobré fotografie“ můžeme vidět například u Martina Parra v jeho dokumentárním projektu „Autoportrait“, v rámci kterého se nechal fotografovat s největší vážností v dané, lokální společnosti svatebním nebo portrétním fotografem.

Estetika pohlednic, jejich vybledlost a specifická tonalita je blízká estetice novoromantismu – fotografiích vytvořených analogovými kinofilmovými fotoaparáty – přesně jako v projektu „Diary“.
Samotná stylizace s povědomými krajinami z pohlednic velmi kontrastuje se svojí temností a podivností. Tak jako jsou pohlednicové fotografie určené pro každého diváka, v tomto případě na nich Tatiana Shcheglova působí velmi cizím dojmem a odcizení ještě zdůrazňuje svými gesty.

Není se čemu divit, že pro tento projekt byli vybráni právě Synchrodogs. Jejich první snímky sdílejí hipsterskou[28] estetiku (charakterizující se „špatným“ osvětlením, podivnými pózami a

27 http://www.lookatme.ru/mag/how-to/move-on/191251-synchrodogs-kak-dostich-uspeha-v-art-fotografii
28 Hipsterský – Deklarující nezávislost vůči směrům masové kultury (tzv. mainstreamu) a ironický vztah k němu

zdánlivě náhodným stylingem), kterou mají v oblibě právě „mladé americké značky“, jako například Urban Outfitters nebo Vice.
Technika koláže, která se v dřívější tvorbě dvojice neobjevovala, se ať už použita přímo jako v tomto projektu, nebo pomocí jiných prostředků, bude v tvorbě Synchrodogs objevovat i v dalších zakázkách.

spočívající v přehnaném důrazu na své vlastní originalitě a individualitě. Hipsteři silně zdůrazňují svůj vzhled, vnímaný prostřednictvím výrazného a „uměleckého“ oblečení (mj. ve stylu vintage), ale i pomocí výjimečných a nezařaditelných zájmů.

Harper's Bazaar – září 2011

V září roku 2011 otisklo duo Synchrodogs v ukrajinském vydání magazínu Harper's Bazaar svůj první editorial[29] nazvaný „Forever Young".

Krátký úvod doprovázející publikaci:

Ironické dějiny umění, umělecký pohled na stereotypy krásy v duchu excentrické komedie „Smrt jí sluší"[30] s Meryl Streepovou, vytvořené fotografickým duem SYNCHRODOGS v zářijovém vydání ukrajinského Harper's Bazaar.

Stylizace Julia Pelipas.

Pro nahlédnutí do historie si Julia vybrala ukrajinské kolekce návrhářů Liliye Litkovské, duetu KAMENSKAYAKONONOVA, Iryny Karavay a Svetlany Bevza.

pro Harper's Bazaar

29 V oblasti fotografie módy se tento termín týká fotočlánků – stylově i tematický spojitých sérií snímků, podobně jako fotografická esej, ale bez doprovodného textu. Zdroj: http://en.wikipedia.org/

30 (anglicky Death Becomes Her)

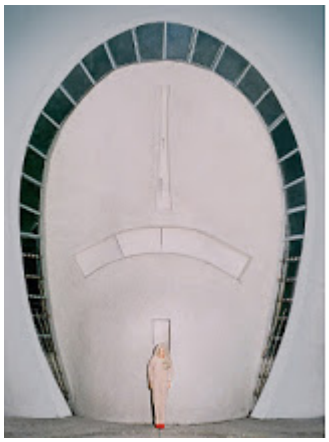
Vizuální projekt je založen na kontrastu, který mají Synchrodogs ve velké oblibě. Malířská pozadí s gradientovými barevnými přechody se stávají scénou pro silně červené oblečení nebo dynamickou pózu modelky. Hrdinka editorialu je silnou ženskou postavou navazující k obrazu femme fatale, inspirovanou filmem o touze po nesmrtelnosti ve smyslu nesmrtelné krásy. Stylizace nám přivádějí na mysl silné ženské postavy známé z divadla. Nalézt tu můžeme návaznost i k Lady Macbeth – dlaně složené podle vzorování na sukni, jakoby držely meč, nebo na jiné fotografii s palci ponořenými do barvy jako do krve. Snímky mají i další polohu – souvisí i se samotnou hrdinkou snímků.

1

2

3

4

Přestože se materiál týká snů o věčném mládí, přistoupili Synchrodogs ke zpracování kriticky a jako modelku či hrdinku fotografií vybrali malířku a uměleckou manažerku Oksanu Bagira. Oksana Bagira na svých malbách ztvárňuje hlavně ženy. Jsou to nahé nebo pouze do punčoch a rukavic oblečené postavy bez zjevného výrazů ve tváři (podobně jako v dílech Novosielského). Podle malířky jde o plochou tvář, tedy ve smyslu bez výrazu a tedy němou tvář, navazující na ikonické tradice, které jsou ve východní Evropě velice důležité. Jednou z hlavních vlastností, kterými se tento druh maleb odlišuje, je velmi bohatý ornament vyplňující podklad a úplně plochá, světlá tvář s alabastrovým odstínem pleti.
Nejbližší portrét editorialu (obr. 4) se na tento styl také odvolává. Mozaikovost pozadí a

elementů výzdoby interiéru doplňuje celková spojitost stylizace.
Pozornost si zaslouží fakt, že Synchrodogs debutují na stránkách magazínů odvážným krokem spočívajícím ve spojení banálního popkulturního tématu krásy a nesmrtelnosti s díly a osobou umělkyně vysokého umění, jakou je Oksana Bagira.

Femen pro Dazed & Confused, září 2012

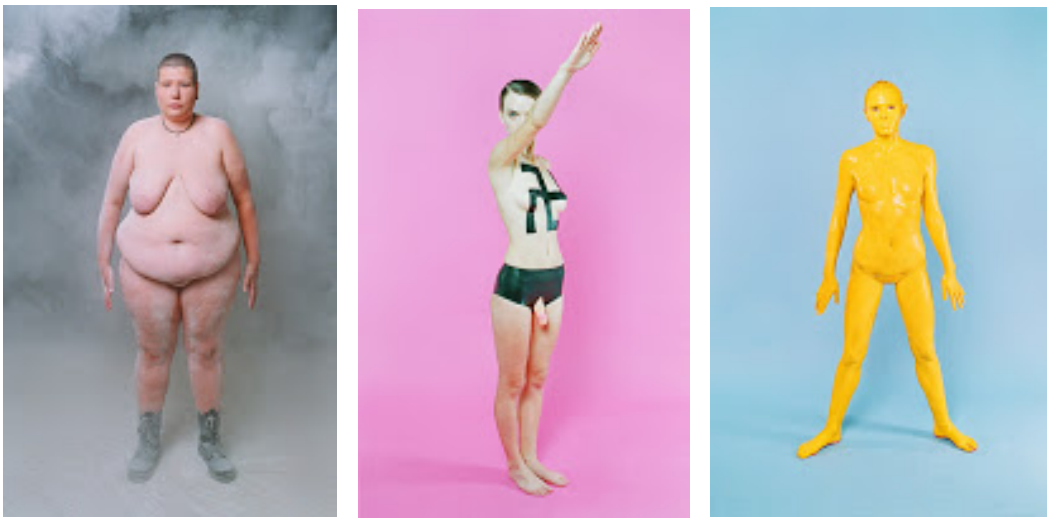
Femen je ukrajinské neformální společenské feministické hnutí, které vzniklo v roce 2008 v Kyjevě. Hnutí tvoří ženy většinou pocházející z akademického prostředí. Nejdůležitějším polem působnosti jsou protesty proti nejrůznějším projevům patriarchátu, včetně prostituce, násilí na ženách a porušování občanských svobod. Hnutí vzniklo mezi jinými jak reakce na směr, kterým se začala ubírat politická situace na Ukrajině po pádu oranžové revoluce. Typickou formou protestu používanou Femen je přímé narušování veřejných událostí členkami tohoto hnutí oblečených do ukrajinských věnečků z květů a s odhalenou horní částí těla, na kterém mají napsány hlavní hesla protestu.

The Moscow Times, 2014

Jak samy uvádějí, pochopily, že problém nepředstavuje tělo nebo nahota, ale to, ze kterého bodu se na tělo díváme, že není nutné tělo zakrývat, ale je třeba zakrýt bod, ze kterého se díváme – změnit pravidla hry, vzít vládu nad vlastním tělem patriarchátu přítomnému ve společenském životě, od náboženství, až po herní průmysl a reklamu. Feministická hnutí ve dvacátém století bojovala proti majetnickému chování vůči ženám tím, že popíraly ženskou sexualitu – stříhaly si vlasy a oblékaly se jako muži. Způsob, jaký si k dosáhnutí tohoto cíle vybralo hnutí Femen je jiný, spočívá v přijetí obrazu „Dejme světu novou nahou Ženu, agresivní, silnou a krásnou“. Způsob, jakým se hnutí prezentuje je blízký performancím v jeho radikální a politické podobě.
Editorial pro nezávislý londýnský lifestylový magazín „Dazed & Confused” (nyní jen Dazed) je další, po autorském dokumentárním projektu „Ukrajina“ sociálně angažovanou výpovědí Synchrodogs.

Tento materiál obsahuje podle mého názoru nejradikálnější obrazy, které doposud dvojice vytvořila.

Femen pro Dazed & Confused

Synchrodogs v tomto souboru upustili od pro sebe typických významově vícevrstvých obrazů. Nešli ani cestou Agnieszky Rays, nebo jiných fotografů zachycujících členky Femen během vystoupení na jejich akcích. Vybrali si formu blízkou samotné podstatě jednání aktivistek – radikální perverzi.
Každé dílo obsahuje velmi silné, přímo plakátové sdělení. Z fotografií výše můžeme vyčíst hesla: „síla, „moc“, Ukrajina“. Výběr takového stylu podtrhuje radikálnost a spojitost sdělení Femen.
Je zajímavé, že ve většině rozhovorů s duem Synchrodogs, které můžeme na internetu najít, se téma tohoto projektu objevuje jen velmi zřídka.

Leonardo DiCaprio pro ukrajinský Esquire – leden 2013

Není známo, jestli se Leonardo DiCaprio neobtěžoval Ukrajinu navštívit, nebo se lokální redakce magazínu Esquire rozhodla ušetřit svůj rozpočet a nezaplatila Synchrodogs cestu do Hollywoodu, faktem však zůstává, že duo nemělo při realizaci této zdánlivě typické zakázky lehký úkol. Absence hlavního hrdiny portrétní seance však namísto nabourání celého projektu povolila uzdu kreativnímu potenciálu Synchrodogs.

Autoři si nechali natisknout podobizny DiCapria na všechny možné věci, které trh s reklamními předměty nabízí: na hrnky, polštáře, puzzle nebo láhvi ukrajinského šampusu. Rekvizity se staly hlavními hrdiny celé akce pojaté jako série zátiší. Kompozice tak představují ironický komentář k postavení, kterému se v postsovětských zemích těší hollywoodské hvězdy.

Leonardo DiCaprio pro Esquire

Využitím formálního zpracování, které známe z použití rodinných snímků nebo nám osob nebo našich nejbližších známých – hrnek nebo polštář s takovým obrázkem kupujeme na narozeniny členům rodiny a láhev šampusu s fotografií objednáváme pro kamaráda u příležitosti oslavy nějakého osobního úspěchu – Leonardo DiCaprio se tak najednou stává někým blízkým, jako člen rodiny. Zajímavé také je, že toto použití nevyvolává žádné konflikty. Využití DiCapriovy podobizny nám nepřipadá jako svatokrádež a hrdina populární kultury se ocitá tam, kde je jeho místo – přímo v našem domě. Dalším aspektem snímků jsou samotné kompozice. Podobizna DiCapria je vždy jejich středovým bodem a zdobnost instalace zdůrazňuje zbožňování, které jej doprovází. Osvětlení takto naaranžovaných plochých scén bleskovým světlem umístěným v ose objektivu fotoaparátu způsobuje, že výsledný obraz přes veškerou svátečnost působí kýčovitě. Synchrodogs ponořením postavy hvězdy do lokálního folklóru obě tyto kultury srovnávají. Východ se setkává se západem a oba mají stejná práva. K jednoznačně postmodernímu vnímání tohoto souboru mě přesvědčuje úvodní snímek, který přímo křičí: DEKONSTRUKCE!

New York Magazine – březen 2013

Zakázka z New York Magazine se objevila na začátku března roku 2013 v rámci cyklu „Out of the Box“. New York Magazine v něm představuje umělce reprezentující nestandardní přístupy k fotografování módy. Je to exkluzivní sekce, přičemž v roce 2013 se v ní objevilo pouze osm projektů a v dalších letech pak od sedmi do jedenácti ročně.
Název editorialu zněl „Podivná budoucnost: Fotografování nových, odvážných vzorů a předtisků jarní sezóny“. Úvodní slova „Podivná budoucnost“ velmi trefně vyjadřuje příští projekty Synchrodogs, které až do tohoto okamžiku neměly nijak výrazné futuristické zabarvení. Autorské duo v rámci této zakázky obdrželo soubor podkladů vybraných redaktory New York Magazine, který obsahoval nejbarevnější a nejvíce vzorované modely takových návrhářů, jako Marc Jacobs, Hermès, Prada a dalších. Synchrodogs se rozhodli ještě zdůraznit jejich ornamentální charakter pomocí scénografie, pro kterou využili fotografické studio ještě pamatující doby Sovětského svazu, a které je stále používáno při fotografování svateb a zásnub. Svými možnostmi však naprosto zaostávalo za potřebami typickými pro módní fotografii haute couture. Prostřednictvím plochého, neplastického světla, potlačením pozadí, malé hloubky ostrosti a větším množstvím detailu dosáhli jednoho ze svých nejoblíbenějších efektů, jakým je efekt koláže. Díky proti sobě stojícím vzorům, kontrastním barvám a strukturám, ale i spojením vysoké a nízké kultury se jim podařilo získat výsledný efekt, ze kterého vyzařuje ironie a lehkost. Dalšího zesílení tohoto efektu bylo dosaženo použitím rekvizit z obou světů: sanctum a profanum, jako andělů nebo plyšových králíků.

pro New York Magazine

Sheriff & Cherry – květen 2013

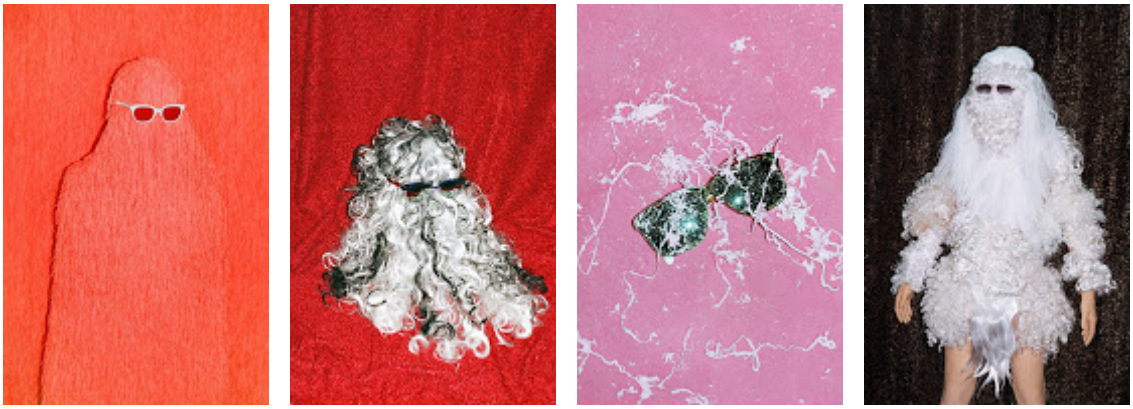
Místem premiéry prvního typicky komerčního projektu Synchrodogs nebyl magazín nebo billboard. Chorvatský návrhář Mauro Massarotto, stojící za značkou brýlí Sheriff & Cherry je přizval ke spolupráci se stylistkou Marko Vassolovou. Výsledkem spolupráce byl několikadenní showroom[31] (spojení výstavy a prezentace produktů) v zábřežské galerii Kranjčar, konající se v období 27. až 31. května roku 2013.

Výsledkem této spolupráce byly vizuálně velmi silné fotografie, s velkým barevným kontrastem a s redukovanou paletou ostatních odstínů pouze do jasných a živých barev, tedy těch, které byly na vystavených brýlích.

I tady je estetika koláže doprovázená surrealistickými kompozicemi, pro které je klíčem fakt, že přestože jde o soubor týkající se brýlí, nevidíme na žádném vyobrazení jedinou tvář. Pozadí pro

31 showroom: Velký prostor využívaný pro prezentaci produktů určených k prodeji, jako automobily, nábytek, stavební materiály nebo oblečení. Je to firemní prodejna, umožňující prezentaci zboží a fyzický kontakt zákazníků se zbožím, který v dnešní době převážně objednávkového prodeje zákaznici vyžadují.

brýle představují povrchy s velmi bohatou strukturou, jako umělé vlasy, koberec, látky s chaotickým vzorem, nebo konfety ve spreji. Forma vzešlá z této struktury získává v našem podvědomí lidské tvary právě díky brýlím, čímž zdůrazňuje důležitost tohoto módního doplňku.

pro Sheriff & Cherry

Pokud nepočítáme fotografii s konfetami, která neodpovídá dosavadní úrovni dua Synchrodogs, je soubor vizuálně podobný s autorským projektem „Fobia“ z roku 2012.

KENZO - listopad 2013

KENZO je ve světě módy velice výjimečnou značkou. Je celkem mladá, protože byla založena teprve v roce 1970. Má status značky vysoké kvality a zároveň patří k avantgardě světových trendů. Její zakladatel, Japonec Kenzo Takada, se v roce 1964 přestěhoval do Paříže, aby tam mohl lépe rozvíjet svoji kariéru ve světě módy. Od začátku hodně stavěl na spojení východních

inspirací a západního zpracování ve světě módy haute couture[32]. V dnešní době značku vedou mladí návrháři Carol Lim a Humberto Leon a udržují si mladický a experimentální charakter. Fotografie otištěné na konci roku 2013 evidentně navazují na již dříve zmíněný editorial z úvodu New York Magazine 2013.

pro KENZO

Kromě vzorovaných látek se objevuje i od minimalismu velice vzdálená bižuterie, která je stejně

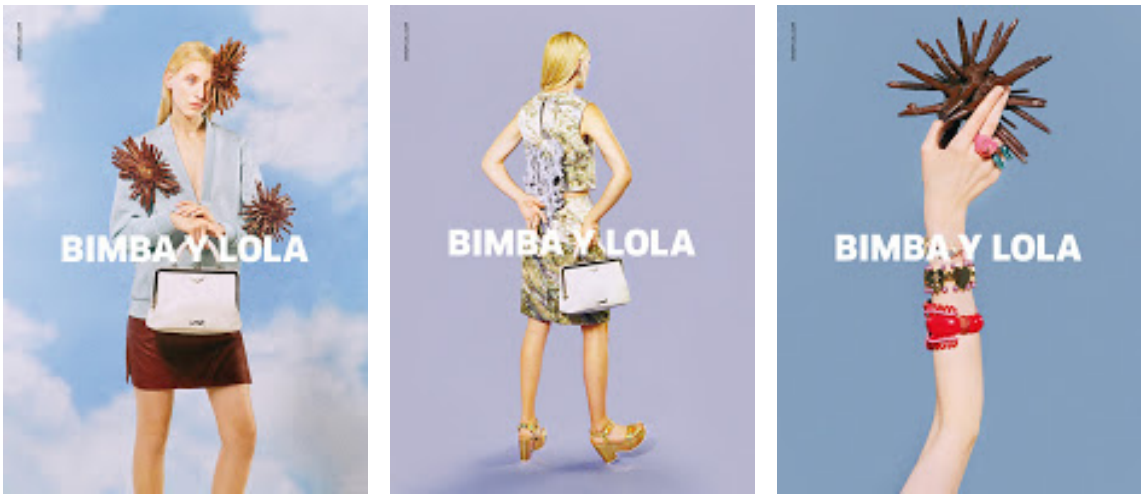
32 Haute couture (z fr. nejvyšší kvalita šití) – oddělení luxusní módy, zabývající se navrhováním oblečení na zakázku pro konkrétního zákazníka (na rozdíl od prêt-à-porter, čili oblečení dostupného v již hotovém provedení, které nejsou šité na míru). Charakterizuje je vysoká kvalita materiálů a zpracování, často jsou zpracovávány ručně.

jako látky přehnaně navrstvená až na úroveň přepychu.
Geometrie vzorů a horror vacui[33] (každý výřez je vyplněn do posledního centimetru), patří spíše do arabského umění nebo východoevropským mozaikám z období byzantské říše, než západnímu světu již dlouhodobě ovládnutému modernismem a minimalismem.
Synchrodogs v této komerční zakázce dokázali nejen zachovat věrnost své estetice a charakteristickému stylu, ale experimenty s překrýváním těla vrstvou bižuterie využili později ve svém autorském projektu „Supernatural“ v roce 2015.

Bimba Y Lola – jaro-léto 2014

Jarní a letní kampaň roku 2014 je počátkem delší spolupráce mezi Synchrodogs a Bimba Y Lola. Tuto španělskou značku založila v roce 2005 v Bilbao Marie a Uxi Domingezovy – sestry pocházející z rodiny s dlouhou tradicí obchodníků s látkami. Prvním poznávacím symbolem firmy byl běžící chrt, který odráží jednak dynamický, ale i elegantní charakter značky. Styl jak kolekce, tak i samotných butiků je znamením moderní elegance – klasických střihů, bláznivých vzorů a povrchů, spolu s vysokou kvalitou použitých látek.
Mohlo by se zdát, že nejen surrealistický styl Synchrodogs, ale i zarputilost, se kterou se snaží chránit životní prostředí, rozhodl pro oslovení právě Synchrodogs pro kampaň na rok 2014 inspirovanou malbami španělské umělkyně Maruji Mallové. Soubory jsou založeny na motivech z oceánské a podmořské bižuterie a opalizujících látkách, ze kterých byly hlavní modely kolekce ušity.

33 horror vacui: Tendence projevující se vytváření dekorací zaplňujících celý povrch objektu, bez jediného volného místa, oblíbená v umění mnoha kultur např. Keltů, Indiánů, Arabů, ale i v Baroku (na rozdíl od amor vacui, založeném na estetice prázdného prostoru, jako v např. Japonském umění).

pro Bimba Y Lola 2014

Přestože jde o první soubor Synchrodogs, kde se v roli modelky neobjevuje Tania Shcheglova, a jde o zakázku pro španělskou značku, reprezentuje vybrána modelka východní typ krásy s podobně androgenní stavbou těla, jakou má ženská část dua Synchrodogs. Oceánský motiv určuje celkový charakter celého souboru. Ostatní elementy jsou minimalistické.

Bimba Y Lola podzim-zima 2014/2015

Reklamní kampaň podzim-zima z roku 2014/2015 nesla název „THIS IS LEGEND“ a celá je zpracována ve stylu gore[34]. Zamračené krajiny – pravděpodobně jde opět o koláž, nebo snad perfekcionisticky připravená scénografie? A možná jedno i druhé! Modelka má světlé, téměř bílé nebo šedivé vlasy sahající až k zemi a nehty připomínající paráty. Celek může připomínat Adamsovu rodinu[35]. Magickými prvky v tomto pohádkovém světě pak představují kožešinová

34 Gore (ang. Rozlitá krev, sražená, ztuhlá krev) – druh filmového hororu, charakterizujícího se velkou brutalitou, scénami s krví, částmi těl a často i temnou atmosférou.

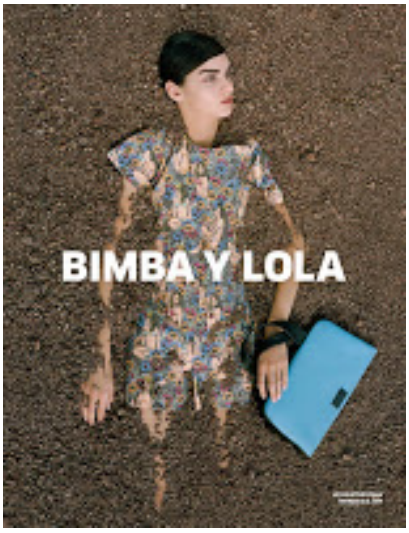
35 Adamsova rodina (ang. The Addams family) – fiktivní rodina masochistů, sadistů, sadomasochistů a netvorů objevujících se jako hrdinové komiksů, filmů a seriálů. Jejich tvůrcem byl americký komiksový grafik Charles Samuel Addams.

kabelka a plášť nebo potištěná bižuterie. Všechno doplňuje surrealistické líčení, napjatá mimika modelky a dramatické světlo. Divadelní, silně plastické osvětlení, stejně jako monochromatické scény jsou prvky odlišující tento soubor od ostatní tvorby Synchrodogs. Nejde o žádné radikální změny, ale podle mého názoru jsou zásadní.

pro Bimba Y Lola 2014/2015

Bimba Y Lola jaro 2015 a léto 2016

Jaro–léto 2015

Podzim–zima 2015-2016

Jaro–léto 2016

Následující série Bimba Y Lola jsou prostorem pro další experimenty a rozvoj Synchrodogs. V době realizace fotografií propagujících kolekci na jaro a léto 2015 snad poprvé během práce na komerční zakázce, opustili bezpečí stoprocentně kontrolovaného prostředí fotografického studia. Krajina v pozadí snímků je poprvé zbavena nebe a země a skály tvoří spojitý koloristický tón celé série. Výsledné pozadí je vyvedeno do jednoho tónu, ale díky bohaté struktuře kontrastuje s moderními návrhy propagované značky. Celkové surrealistické vyznění souboru nejlépe zachycuje fotografie ženy v potištěných šatech s monochromatickou kabelkou ležící na zádech částečně přisypané hlínou. Potištěné materiály jsou hlavním tématem další kampaně – podzim-zima z přelomu let 2014 a 2015. Synchrodogs v ní volí čistě formální řešení a ze složitě fotograficky zachytitelných tkanin vytvořili dokonce i pozadí. Záběry vyplnili hustým vzorem a téměř úplně potlačili viditelnost modelky. Dosáhli tak efektu ornamentálního přesahu a bohatosti, ale díky překrytí vzorů i nevyhnutelné grotesky.

Úplně opačný směr představuje jejich zatím poslední společný projekt připravený pro kolekci na sezónu jaro-léto 2016. Minimalistické bílé pozadí a převážně čistě bílý klasický kostým modelky

je na každém snímku doplněn surrealistickým způsobem přidaným antickým motivem. Mramorová zvětšená dlaň, jakoby právě odlomená z řecké sochy, sloupy s jónskými ozdobami, ale působící plastově, štít sparťanského rodu, ale sněhobílý, až po samostříly ležící v ploše obrazu, jeden před a jeden za modelkou. Zbavili antické prvky jejich typických struktur a patiny, která je zušlechťuje, takto kulturně velmi silně poznamenaným, ale zároveň pozitivním a noblesním dojmem antiky demonstrují Synchrodogs odvahu, sebejistotu a sílu. Koresponduje to s mladickou podobou značky a legitimizuje její globální ambice.

Společným znakem všech kampaní připravených pro Bimba Y Lola je kromě formálního projevu i chladné z pohledu neverbální komunikace takřka mrtvé tělo modelky. Nejčastěji je postoj napjatý a nepřirozený (i když ne tak rituálně podivný, jako v autorských projektech) nebo je postava ztuhlá jako sloup se zrakem upřeným někam nad diváka nebo vedle něj. Až po radikálnější inscenace, kdy modelka leží jako mrtvá položená na kmen stromu, nebo dokonce částečně pohřbená. Protože je zachováno jak perfektní líčení, spolu s precizní, dokonalou přípravou oblečení, vyvolávají tyto postavy pocit androidů[36] nepostižených problémy biologických existencí, fyzicky silných a bezchybných jako Alojzy – umělý chlapec, syn Filipa Golarze z filmu Akademie pana Kleksa. Ale nejsou nám právě takoví fyzicky bezchybní a studeně vypočítaví „lidé další generace“ pokládání za vzor? Synchrodogs tento trend potvrzují jak v komerčních, tak i v autorských projektech („Animalis“, „Naturalis“, „Supernatural“).

36 Android (z řeckého andros – muž, lidská bytost postava, tvar, vzhled, druh) – humanoidní robot, čili uměle vytvořená bytost, nebo zařízení vykonávající automaticky dané úlohy a jehož tvar připomíná člověka.

Lady Gaga únor 2017

Soubor vznikl ve spolupráci s londýnským studiem Lobster Eye pro koncertní šňůru „Joanne World Tour“ americké popové zpěvačky s pseudonymem Lady Gaga. Tato umělkyně považuje módu za neoddělitelnou součást své tvorby a prezentuje Alexandra McQueena a Donatellu Versace jako hlavní zdroje své inspirace. Neomezuje se pouze na navrhování své scénografie nebo veřejné prezentace. Byla také externí redaktorkou magazínu „V fashion magazine“. Za devětadevadesáté číslo z ledna roku 2016 dokonce získala na přehlídce „Fashion Los Angeles Awards ocenění redaktor roku.

Přestože je Lady Gaga známa především svým barokním stylem, než tím, co prezentují módní značky, se kterými Synchrodogs dříve spolupracovali, nese soubor nepopíratelný rukopis Ukrajinského dua. „Měli jsme naprostou volnost, mohli jsme se vydat jakýmkoli směrem, záleželo nám na tom, aby soubor vypadal dobře zároveň jako celek, ale aby i každý snímek viděný samostatně měl svoji sílu“ říkají v rozhovoru pro portál radioaktivefilm.com[37].

Synchrodogs opět použili nejen techniku koláže, která je pro jejich tvorbu již poznávacím znamením, ale vložili do obrazu i vlastní prvky. Pozadí, někdy dokonce popředí těchto koláží jsou fotografie ukrajinských scenérií a modelky jsou ženami východoevropského typu. Všechny modely, kromě triček a halenek Lady Gaga jsou dílem ukrajinských návrhářů.

Kromě takto rozsáhlého formálního autorského vkladu Synchrodogs, vykazuje soubor v obsahové vrstvě mnoho myšlenek a hodnot blízkých americké zpěvačce. Na úvodní fotografii vidíme modelku z výrazně chlapeckou, přímo helénistickou tváří, oblečenou do kalhot a spíše neženského trička, přes které má oblečenou podprsenku. Takový výjev, doplněný fotomontáží studiového snímku modelky na pozadí krajiny s sebou nese sdělení navazující na aktivity Lady

37 http://radioaktivefilm.com/blog/post/lady_gaga_merch_lookbook_shot_in_ukraine

Gaga zaměřené na vnímání pohlaví (gender[38]) jako kulturního konstruktu a nikoli jako přirozené vlastnosti. Lady Gaga okolo sebe vytvořila své mužské, jehož portrét se dokonce objevil v roce 2010 v Japonsku na obálce mužského Vogue.

Synchrodogs pro Lady Gaga

Lady Gaga alter ego „Jo Calderone“

38 Gender: (ang. gender, kulturní, sociální, kulturně-sociální pohlaví, někdy i psychologické pohlaví a psychické. Jde o soubor vlastností osobnosti, chování, stereotypů a pohlavních rolí, které jsou v dané společnosti chápány jako ženské a mužské a jsou muži a ženami přijímány v rozsahu dané kultury za účelem socializace, nevycházejících bezprostředně z biologických rozdílů ve stavbě těla mezi pohlavími.

Analýza trhu a médií, pro které pracují.

Většina editorialů z tvorby Synchrodogs byla vytvořena pro lifestylové časopisy z Londýna, New Yorku nebo Hamburku[39] a jsou adresované generaci tzv. "mileniálů"[40] nebo podle jiného názvosloví "generaci Y" - tj. osobám narozeným od počátku 80. let až do konce 90. let, či dokonce počátku nového milénia.

Společným jmenovatelem těchto publikací je, že se jedná o časopisy zaměřené na mladé publikum, které žije ve velkých metropolích a staví se mimo hlavní proud populární kultury. Tyto časopisy pokrývají témata nejen z oblasti módy, hudby, filmu, literatury, ale také společenské, nebo dokonce politické otázky (hlavně časopis Vice), které jsou blízké této generaci příjemců. Tyto časopisy jednoznačně podporují práva LGBT menšin a v jiných společenských otázkách zaujímají jednoznačně levicovou pozici. Je také důležité poznamenat, že všechny jsou nezávislé po finanční i organizační stránce.

Vice, Dazed a i-D začínaly jako časopisy nejprve ve velmi omezeném nákladu. Vice byl vydán v Montrealu (Kanada) nejprve jako sociální projekt. "Dazed and Confused" byly založeny v roce 1991 studenty "London College of Communication" Jeffersonem Hackem a Rankinem – známý

---

39 https://en.wikipedia.org/wiki/Dazed - Londýn.

https://tushmagazine.com/ - Hamburg.

https://en.wikipedia.org/wiki/ID - Londýn.

https://en.wikipedia.org/wiki/Vice_(magazine) - New York City.

40 Generace Y [1] (angl. Generation Y) nebo také mileniálové (angl. Millennials) – generace lidí narozených v Polsku od roku 1984 do roku 1997 [2] nebo v jiných zemích, např. v USA generace baby boomu mezi 80. a 90. lety 20. století [3]. Také se nazývají "generací milénia", "příští generací", "digitální generací" či "generace žabek a iPodů". Poprvé se tento název objevil v roce 1993 v týdeníku "Advertising Age" [3]. Zařazení lidí do generace Y není striktní, ale podle většiny zdrojů do generace Y řadíme narozené mezi lety 1980 a 2000 a dále se dělí na mladší (osoby narozené v letech 1990-2000) a starší (osoby narozené v letech 1980-1989) [4] [5] .

britský fotograf. Tato dvojce stále tvoří základ časopisu.

Další londýnský časopis i-D vytvořil Terry Joness – bývalý umělecký ředitel časopisu Vogue. V i-D svoji fotografickou kariéru začalo mnoho později velmi slavných a stylově odlišných módních fotografů jako např. Wolfgang Tillmans, Mario Testino, Terry Richardson, Craig McDean, Nick Knight či Juergen Teller.

Časopis i-D je od roku 2012 součástí ekosystému tištěných časopisů (i-D, Vice, Garage Magazine, Amusement Magazine), online portálů (Motherboard, Noisy) nebo televize (Viceland), které se soustřeďují pod značkou "Vice Media". Magazín Vice, který má nejširší spektrum témat, publikoval jak koncepční projekty, které souvisejí zejména s projektem Synchrodogs (např. v článku „We Love Synchrodogs and Their Naked People"), ale také dokumentární cyklus "Ukrajina". Synchrodogs dokonale zapadají nejen do tématu problematiky těla, ekologie nebo "dění mimo centrum", ale také do typické estetiky výše zmíněných časopisů. Není tedy překvapující, že kromě publikací samotných projektů najdeme v časopisech také mnoho rozhovorů s těmito fotografy[41].

Editorialy, které Synchrodogs vytvořili na zakázku ukrajinského Harper's Bazaar, online edice New York Mag nebo Wall Street Journal se zdají být výjimkami z předešlého pravidla.

Profil jejich komerčních klientů je podobný. Bimba Y Lola, značka, s níž pravidelně spolupracují a pro kterou udělali čtyři kampaně v řadě, nebo výrobce brýlí "Sheriff & Cherry", u nichž začalo jejich komerční dobrodružství, nebo nejnovější projekt pro Lady Gagu. Všechny tyto značky jsou zaměřeny na velkoměstské mileniály. Stejně jako v případě editorialů i zde existují výjimky, jmenovitě KENZO a MARNI – mnohem více klasičtější značky, klasifikované jako "high fashion", což neznamená, že jsou konzervativní nebo nejsou současné.

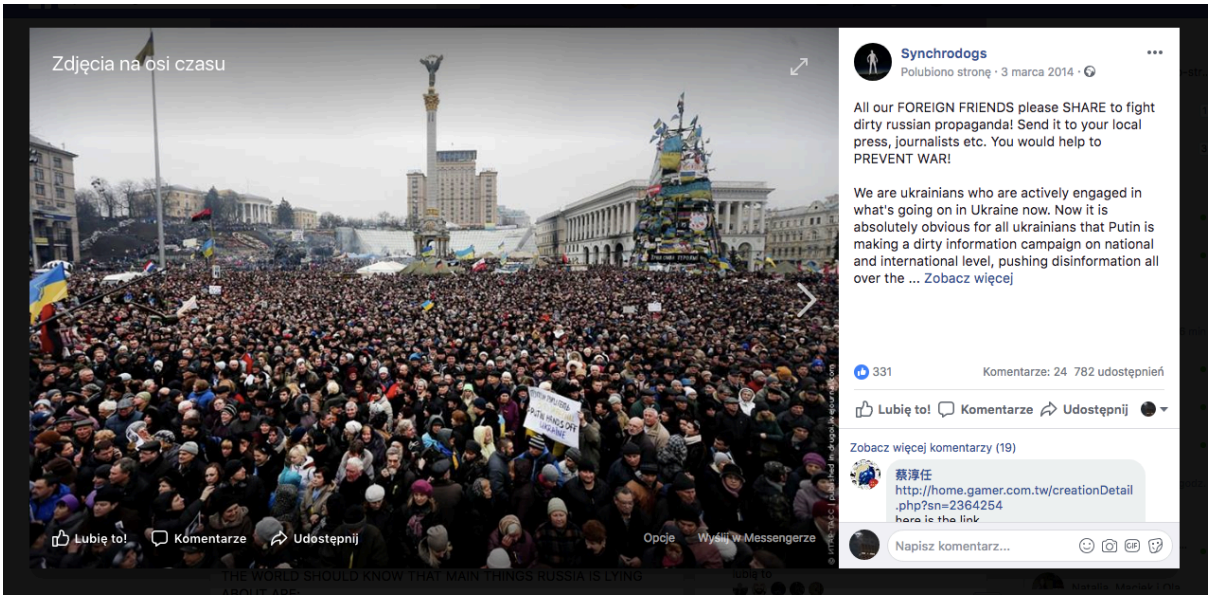
41 http://www.dazeddigital.com/search?q=synchrodogs

http://i-d.vice.com/en_us/article/meet-naturist-ukrainian-photographers-synchrodogs

http://www.vice.com/ru/read/interview-with-synchrodogs

Postoj vůči politické situaci na Ukrajině a postavení Synchrodogs v kontextu se současným ukrajinským uměním.

Synchrodogs často užívají své velmi oblíbené internetové kanály, obzvláště profil skupiny na portálu Facebook, aby zveřejnili informace týkající se faktické ruské invaze na východní Ukrajinu a informační válce, kterou Ruská federace vede okolo Krymského poloostrova a celé Ukrajiny. Článek níže je příspěvkem opublikovaným 3. března roku 2014. Obsahoval velmi podrobnou (více než tisíc slov) analýzu jednotlivých součástí konfliktu a prosbu, aby příznivci této skupiny tuto informaci šířili dále do celého světa. Příspěvek se dočkal sedm set osmdesát dva stažení.

Synchrodogs, profil skupiny na portálu Facebook 13. března roku 2014

Společensky citlivé projekty, jako například portréty aktivistek skupiny Femen, dokumentární cyklus „Ukrajina“, nebo v jistém smyslu dokumentární cyklus „Misha Koptev“ nejsou přímo

politicky angažovanými uměleckými projevy.

Z pohledu ukrajinského současného umění, které ve své převážné většině patří ke směru kritického umění, představují Synchrodogs velmi výjimečný subjekt. Dobrým příkladem této skutečnosti může být výstava „Úroveň závislosti. Kolektivní praxe mladých ukrajinských umělců 2000–2016“ v BWA Awandgarda, jejíž zahájení se konalo 19. srpna 2017, a kterou kurátoroval ukrajinský kolektiv Open Group. Pozvánka vycházela zcela jistě z faktu existence samotného kolektivu a představena byla jejich díla z různých autorských projektů od „Supernatural“ po „Misha Koptev“. Nezůstali však vůbec zaznamenáni Dariou Skokovou, autorkou obsáhlé recenze výstavy, publikované v magazínu SZUM[42], nepochybně proto, že ostatní díla na výstavě, kromě prací dua Synchrodogs, patřila ke směru kritického umění, což bylo hlavním průvodním tématem celé výstavy.

42 10. září 2016 https://magazynszum.pl/zespol-zaleznosci-antysystemowych-stopien-zaleznosci-jak-my-bez-ciebie-w-bwa-awangarda/

Závěr

Synchrodogs již více než devět let nepřetržitě velmi úspěšně balancují mezi uměním a komercí, hlavně díky úplně jinému přístupu k oběma pólům této činnost. Jejich autorská díla představují nespoutanou volnost jak ve formální, tak i obsahové rovině. Teritorium, ve kterém se snaží pozorovat sami sebe. Komerční práce jim nejen umožňují financovat autorské projekty, ale vyžadují i jinou formu soustředění a více analytický přístup k tématu. Oba si váží této jiné perspektivy a vnímají ji jako hlavolam, který musí společně vyřešit a jehož konečným výsledkem je spokojenost zákazníka a kampaň úspěšná natolik, aby se Synchrodogs nemuseli stydět jí zařadit do svého autorského portfolia. Aby toho mohli dosáhnout, pečlivě si vybírají značky, pro které pracují. Jak sami říkají, dobré nápady nemohou být jen tak odbyté s cílem vydělat nějaké rychlé peníze, ale musí existovat nit porozumění mezi námi a klientem. Jelikož se pohybují mezi avantgardními estetickými proudy, autorskými a komerčními projekty, měli možnost plynule projít evolucí od „nového romantismu“, nadšení analogovou, momentkovou fotografií, nostalgickou, erotickou, velice osobní i vzpomínkovou, až k „novému formalismu“ – přímo akademickému zpracování. Mohli se také soustředit na rovinu snímku a vydat se podobnou cestou, jako další fotografka, které stejně úspěšně spojuje komerční a umělecká díla – Viviane Sassen.

Synchrodogs je duem v osobním i v uměleckém životě už od roku 2008. Od samého počátku pracují jenom spolu. Na autorských projektech pouze ve dvojici, ale na komerčních zakázkách i jako část většího týmu. Jak sami říkají, nevědí, jaké to je pracovat ve dvojici, protože než se stali duem, nepovažovali se za fotografy. Zajímavé je, jak taková intenzivní práce ovlivňuje jejich osobní vztah a opačně. Autotematika jejich autorských projektů pomalu ustupuje mnohem obecnějším a abstraktnějším koncepcím, ale v centru pozornosti stále zůstávají jen sami dva. Inspiraci hledají uvnitř, ve svých snech, emocích a instinktech. Neustále zdůrazňují hodnotu přírody nejen ve svém životě, ale i svých dílech, což je velice výjimečné, jelikož v současné době dominují směry zkoncentrované okolo nových technologií a informačních společností,

problematiky globalizace, unifikace a digitalizace. Synchrodogs se zdánlivě pohybují mimo těchto směrů a nadále fotografují výlučně analogovými fotoaparáty. Jde však pouze o klamný dojem. Analogová fotografie pro ně nepředstavuje jenom záležitost nostalgické estetiky a nástroje vyžadujícího stoprocentní soustředění se na tvůrčí proces – od začátku práce na koncepci, přes samotné fotografování, které vyžaduje, aby každé cenné, analogové políčko filmu bylo důležité, až po expedici ve formě již zpracovaných galerijních tisků. Přirozeným životním prostorem projektů Synchrodogs je však internet. Snímky vytržené z jednotlivých projektů se prolínají různými platformami jako Tumbrl, Pinterest, kde každý může zpřístupnit samostatný, z kontextu vytržený snímek nebo celou, vlastnoručně zkomponovaný soubor, vytvořený nejen z děl dua, ale i jiných korespondujících snímků, které se k sobě podle názoru tohoto internetového uživatele hodí. Nejzajímavějším prvkem jejich autorských projektů je podle mě jejich posthumanistický aspekt. Spolu s faktem, že na otázku jestli digitální zobrazovací formy – nejen fotografie, ale i video – nejsou pro ně vůbec zajímavé, odpověděli, že „virtuální realita“ určitě ano. To mě utvrdilo v přesvědčení, že prostřednictvím Synchrodogs, přestože to oba umělci přímo neříkají, promlouvá ultra futuristický duch naší éry pospíchající směrem k post člověku.

Synchrodogs na internetu

Přirozeným životním prostředím skupiny Synchrodogs je prostředí internetu, kde se duo objevuje od samého počátku své existence a možná ještě dříve, protože se oba autoři poznali na internetovém fotografickém fóru, až do současnosti. Můžeme dokonce říci, že internet pro umělecké duo Synchrodogs představuje trvalé bydliště. Není se tedy čemu divit, že od začátku aktivně vedou mnoho nejrůznějších internetových kanálů.

1. Facebook

   Profil na portálu Facebook (http://facebook.com/pg/Synchrodogs/)

   127 325 osobám se tento profil líbí a 126 396 uživatelů tento profil sleduje – čili dostává notifikace o každé nové aktivitě.

   Synchrodogs umisťují na Facebooku několik postů měsíčně, někdy i patnáct. Jde většinou o informace o zahájení práce na nových projektech, pozvánkách na nové výstavy a podobně.

2. Instagram (https://www.instagram.com/synchrodogs_official/)

   727 postů a 45200 sledujících 341 sledovaných. Tady jsou Synchrodogs relativně krátkou dobu, konkrétně od 6. května 2016. Umisťují sem jak autorská tak i komerční díla, přičemž mixují aktuální spolu s archivními. Fotografie umisťují klasicky – samostatně a vždy v originálních proporcích – bez ořezávání do čtverce.
3. Blog na platformě Tumblr: http://synchrodogs.tumblr.com/
4. Twitter:

   1273 postů, 195 sledovaných, 646 sledujících. Kanál byl založen teprve v roce 2016. Podobně jako v případě Facebooku, jde o kanál s informacemi o výstavách, tedy způsob, jak efektivně rozšířit aktuální informace z profesního života dvojice.

Flickr – tady mají výjimečně dva oddělená osobní konta

– Tania Shcheglova https://www.flickr.com/photos/25670129@N04/

9800 sledujících, 381 sledovaných

– 1106 fotografií, připojila se v roce 2008

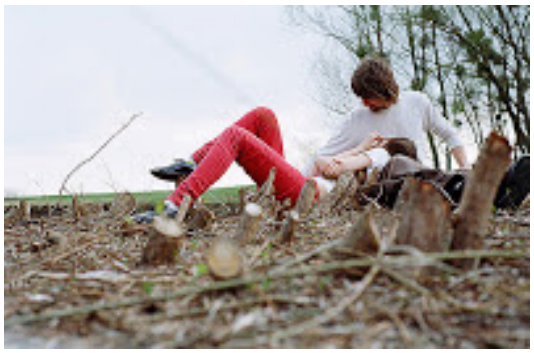
– Roman Noven https://www.flickr.com/photos/10332728@N06/

6900 sledujících, 526 sledovaných

– 1464 fotografií, připojil se v roce 2007.

Roman Noven Flickr 2007

Tania Shcheglova Flickr 2008

Flickr je obzvláště zajímavým místem vhodným ke studiu vývoje dua. Nejstarší snímky jsou datovány na 14. dubna 2008, jak v případě Romana Novena, tak i Tanii Shcheglové.

Publikace, výstavy, ocenění

Publikace

• New York Magazine, Dazed & Confused, British Journal of Photography (Velká Británie), AnOther magazine (Velká Británie), Vogue Ukraine (Hlavní vydání), Neon (Německo), Baron magazine (Velká Británie), Esquire, Harper's Bazaar (Ukrajina), Vision (Čína), Line magazine (Španělsko), Vice (Velká Británie, USA, Rusko, Španělsko, Itálie, Německo), Contributor magazine (Francie, USA), Zeit Campus magazine (Německo), Novembre magazine (Švýcarsko), Fuego fanzine (Španělsko), L'imparfaite magazine (Francie), Dust magazine (Španělsko), I LOVE FAKE magazine (Velká Británie) a další. Fotografovali také Marka Zuckerberga pro Afisha magazine (Rusko).

Knihy

• „Byzantine" 2013, Editions du lic, Norsko

• „Synchrodogs" 2011, Atem Books, Španělsko

Individuální výstavy

• Synchrodogs, Public Works Gallery, Chicago, USA (červenec – srpen, 2012)

• Synchrodogs: Semiotics of Predominant, The Morgue space, Block C, Chelsea College of Art and Design, Londýn, Velká Británie (květen, 2012)

• Synchrodogs společný projekt Isolde Woudstra „Demophobia" v galerii SBK (Dordrecht, Nizozemí), (13. prosince – 25. ledna, 2013)

• „CRYPSIS" v galerii New Roman (Krakov, Polsko) v rámci Měsíce Fotografie v Krakově 2013 (17. května – 17. června, 2013)

• „Animalism, Naturalism" v Sackheim Gate space (Kaliningrad, Rusko) během Baltic biennale of photography 2013 (10. srpna – 27. srpna, 2013)

• „Naturally occuring" samostatná výstava v Benátkách, Itálie, Spazio Punch gallery, Guidecca 800/o (30. května – 2. srpna, 2014)

• „Supernatural“ v Muzeu moderního umění v Dallasu, Dallas, USA, (18. září – 21. prosince, 2015)

• „Solar“ – v Bright Side Gallery, Amsterdam, Nizozemí, (24. března – 15 května, 2016)

• „Highlands“ – Steiglitz Gallery, Antverpy, Belgie (19. – 21. května, 2017)

• Riga photomonth, **Kim?** Contemporary Art Centre, (21. května – 2. února, 2017)

• Gallery Urbane, Dallas, Texas, USA (24. června – 29. července, 2017)

Soutěže:

• První cena „Art photography” 2011 organizátor: Harpers Bazaar (Ukrajina),

• První cena v soutěži „Art Rebels x Canon” (Dánsko),

• Finále soutěže v „Muhi 2011 art competition” organizované galerií Bottega (Ukrajina),

• Finále ve fotografické soutěži TPA „200 faces“ organizované The Photography Angle etc.

• První místo v soutěži FOAM Construct 2012, organizované magazínem FOAM (Holandsko)

• První cena v kategorii „umělecká fotografie”, v soutěži „Fotograf roku” Ukrajina.

• Nominace v kategorii „studiová fotografie” v soutěži Profesionální Fotograf Roku 2012, Velká Británie.

• První cena v soutěži „Jurier Pixyt Contest” organizované galerií Quai26, Pixyt Crew a agenturou Light Architect, Francie.

• Nominace na mezinárodní fotografické soutěži „Golden Camera”, Ukrajina.

• Nominace na cenu PinchukArtCentre Prize 2013, Kyjev, Ukrajina (26. října, 2013 – 5. ledna 2014).

• První místo v přehlídce portfolií organizovaném agenturou Weitsprung by Scholz&Friends, Hamburg, Německo (15. dubna, 2016).

• Vogue Itálie – Nejlepší umělecká fotografie, 2016.

Jmenný rejstřík

A

Agnieszka Rays 50

Alec Soth 29

Alexander McQueen 41

B

Boris Michajlov 12

C

Carol Lim..... 56

Cary Wolf..... 40

Craig McDean 65

D

Dariou Skokovou 68

F

Francisco Fukuzama 40

H

Humberto Leon..... 56

J

Jeffersonem Hackem 64

Juergen Teller 65

Julia Tymošenková..... 27

K

Kenzo Takada..... 56

L

Lady Gaga..... 62

Leonardo DiCaprio..... 51

M

Marie a Uxi Domingezov..... 58

Mario Testino 65

Marko Vassolovou 54

Martin Parr..... 44

Maruji Mallové..... 58

Mauro Massarotto..... 54

Misha Koptev 21

Moniky Bakkové 40

Mykola Azarov..... 27

N

Nick Bostrom..... 40

Nick Knight 65

O

Oksana Bagira 47

R

Rafał Milach.....29

Rankinem 65

Roman Pjatkovka 13

S

Sasha Kurmaz 13

T

Terry Joness 65

Terry Richardson 22, 65

Thierryho Muglera 41

V

Viktor Janukovyč.....27

Viviane Sassen 69

W

Wolfgang Tillmans.....65

Soupis použité literatury

Literatura

- Mariusz Gołąb, Natalia Schiller, *Moda: model(ka) i czytelnicy,* Wydawnictwo Uniwersytetu Łódzkiego, 2016
- Próżna młodość (Напрасная молодость), Adam Mazur, Magazyn SZUM, 10.11.2017
- Marta Zambrzycka *„Ciało jako metafora polityczna w ukraińskiej sztuce współczesnej" Ciało i tożsamość w ukraińskiej kulturze, literaturze i języku*, Strony: 308-321, Warszawa-Iwano-Frankiwsk, Uniwersytet Warszawski, 2016
- Andrzej SZAHAJ *Co To Jest Postmodernizm? „Ethos",* 1996, vol. 33-34, s. 63-78, LUBLIN 2001

Rozhovory

http://www.lookatme.ru/mag/how-to/move-on/191251-synchrodogs-kak-dostich-uspeha-v-art-fotografii
http://www.hungertv.com/feature/interview-synchrodogs/
http://www.neo2.es/blog/2016/08/interview-synchrodogs/
http://thewildmagazine.com/blog/natural-high-a-visual-interview-with-synchrodogs/
https://www.interview.de/interviews/synchrodogs-interview/
https://phroommagazine.com/synchrodogs/
https://bbook.com/art/how-photographer-duo-synchrodogs-risked-their-lives-for-stunning-new-series-supernatural/
http://fotoroom.co/synchrodogs/
http://alfredkerbs.com/synchrodogs/
https://fashionindustrybroadcast.com/2016/04/18/next-gen-countdown-interview-synchrodog/
http://www.defuzemag.co.uk/synchrodogs/
http://lightra.com/synchrodogs-interview/
http://www.buro247.sg/fashion/insiders/synchrodogs-photographer-interview-roman-tania.html
http://www.kaltblut-magazine.com/synchrodogs/
http://museemagazine.com/culture/art-2/features/emerging-artist-interviews-synchrodogs
http://artfront.net/interview-with-synchrodogs/
http://karinbareman.blogspot.com/2014/10/its-magic-conversation-with-synchrodogs.html
http://magazine.thebosco.com/synchrodogs/

Recenze

https://sofiecrabbe.blogspot.com/search?q=synchrodogs
https://www.aint-bad.com/article/2015/10/19/synchrodogs/
http://echogonewrong.com/exit-closed-a-review-of-synchrodogs-exhibition-back-to-nature/
https://www.itsnicethat.com/articles/synchrodogs
https://nakidmagazine.com/tag/tania-shcheglova/